

SAFLAX®

Tips

© Allie Caulfield - CC-BY-SA-2.0

Sequoia sempervirens

	..... Български	BG	.....	2		..... Malti	MT	.....	5
	..... Dansk	DK	.....	2		..... Nederlands	NL	.....	5
	..... Deutsch	DE	.....	2		..... Norsk	NO	.....	6
	..... English	UK	.....	2		..... Polski	PL	.....	6
	..... Eesti	EE	.....	3		..... Português	PT	.....	6
	..... Suomalainen	FI	.....	3		..... Românesc	RO	.....	6
	..... Français	FR	.....	3		..... Svenska	SE	.....	7
	..... Ελληνική	GR	.....	3		..... Slovensky	SK	.....	7
	..... Gaeilge	IE	.....	4		..... Slovenski	SI	.....	7
	..... íslenskur	IS	.....	4		..... Español	ES	.....	7
	..... Italiano	IT	.....	4		..... Český	CZ	.....	8
	..... Hrvatski	HR	.....	4		..... Türkçe	TR	.....	8
	..... Latviešu	LV	.....	5		..... Magyar	HU	.....	8
	..... Lietuvių kalba	LT	.....	5		..... 日本語	JP	.....	9

Крайбрежна секвоя Sequoia sempervirens Вечнозелена секвоя

С максимална височина до 110 метра крайбрежната секвоя може да стане значително по-голяма от роднината си планинската или гигантска секвоя - с диаметър до седем метра тя е значително по-тънка, защото планинската секвоя достига диаметър до 17 метра. Заради червено-кафявата си сърцевина, тя е една от секвоите, чиито най-високи екземпляри се срещат в Националния парк Редууд в американския щат Калифорния. Дървото е вечнозелено и образува стройна пирамидална корона с яркозелени иглички върху почти лишен от възли ствол. Интересно е, че крайбрежната секвоя има два различни вида игли. От една страна, те са с дължина от 10 до 20 милиметра, тъмнозелени от горната страна и сиво-зелени от долната страна, които се появяват предимно по сенчестите лещористи. От друга страна, дървото показва така наречените лъсести листа, които са с шест милиметра по-къси и се появяват предимно в горната част на короната, обрната към слънцето. Между другото, червеникаво-кафявата, влакнеста кора, която излъчва смолест аромат, може да се види доста рано. **Естествено местоположение:** Както подсказва името, крайбрежните секвои се срещат главно в крайбрежните райони на Северна Калифорния и американския щат Орегон. **Успешно отглеждане:** Крайбрежните секвои могат да се размножават от резници, но това се прави главно в горското стопанство. Отглеждането на семена в къщата е възможно през цялата година. Първо семената трябва да бъдат стратифицирани. Това означава стимулиране на покълването чрез студена обработка. Най-лесният начин да направите това е да съхранявате семето в найлонова торбичка в обикновената част на хладилника за една седмица. След това поставете семената в съд със стайна топла вода за два дни, което ги кара да набъбнат и да покълнат още по-добре. Едва след това внимателно го притиснете във влажна саксийна почва. Като лесен за покълване семената на секвоята искат да бъдат покрити само малко с почва. Покрийте съда с култура с домакинско фолио, което сте осигурили с дупки. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с 15 до 20° по Целзий и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Ще ви трябва малко търпение за покълване, но след две до шест седмици трябва да се появят първите разсад. **Най-доброто местоположение:** Моля, имайте предвид, че след засаждане, крайбрежната секвоя ще прерасне в голямо дърво през годините на място, слънчево. Следователно трябва да му определите подходящо място от самото начало. Осигурете добър дренаж на почвата. Като дърво с плосък корен не понася по-продължителни периоди на суша. Въпреки това, поради своята толерантност към наводнения в делтовите райони на бреговете, той няма проблем с тежки, дълго влажни почви. **Оптимална грижа:** Моля, уверете се, че вашата секвоя получава достатъчно вода през сухите летни месеци. Това важи и за по-старите екземпляри, тъй като дървото няма дълбоки корени. Можете също така да потапяте млади растения в по-голям съд веднъж седмично, докато топката се напои напълно с вода. Торенето обикновено не е необходимо за секвоите. **През зимата:** Само когато стволът е дървесен в долната част до височина от 10 до 15 сантиметра, той има определена степен на зимна издръжливост за засаждане на открито. Следователно до тригодишна възраст дървото трябва да се държи в кофа и да се полива леко дори през зимата. Избягвайте сух въздух за нагриване, тъй като това насърчава възможна гъбична атака. През първата зима след засаждането също трябва да защитите донякъде кореновата зона - например със слой храсти. Но дори тогава крайбрежната секвоя е само частично зимостойчива. Обикновено не издържа на по-дълги студени периоди с температури под -10° до -15° по Целзий. Тогава настъпва увреждане първо на листата, а след това на цялото растение.

Kystnære Sequoia Sequoia sempervirens Stedsegrøn Redwood

Med en maksimal højde på op til 110 meter kan kystens redwood vokse sig væsentligt større end sin slægtning, bjergtet eller kæmpe sequoia - med en diameter på op til syv meter er den væsentligt slankere, fordi bjergredwoods når en diameter på op til 17 meter. På grund af dets rødbrune kerneved er det også et af redwood-træerne, hvis højeste eksemplarer kan findes i Redwood National Park i den amerikanske stat Californien. Træet er stedsegrønt og danner en slank pyramideformet krone med lysegrønne nåle på en stort set knastri stamme. Det er interessant, at kysten redwood har to forskellige typer nåle. På den ene side er disse 10 til 20 millimeter lange, mørkegrønne på oversiden og grågrønne på undersiden, som hovedsageligt vises på skyggekuddene. Til gengæld viser træet de såkaldte skælblade, som er seks millimeter kortere og primært optræder i den øverste del af kronen, der vender mod solen. Den rødbrune, fibrose bark, der udståler en harpiksagtig aroma, kan i øvrigt ses ret tidligt. **Naturlig beliggenhed:** Som navnet antyder, findes kystredwoods hovedsageligt i kystområderne i det nordlige Californien og den amerikanske stat Oregan. **Succesfuld dyrkning:** Kystnære redwoods kan formeres fra stiklinger, men det sker hovedsageligt i skovbruget. Dyrkning af frøene i huset er mulig hele året rundt. Frøene skal først stratificeres. Dette betyder stimulering af spiring ved kuldebehandling. Den nemmeste måde at gøre dette på er at opbevare frøene i en plastikpose i det almindelige køleskab i en uge. Læg herefter frøene i en beholder med stuevarmt vand i to dage, hvilket får dem til at svulme op og spire endnu bedre. Først derefter presser du den forsigtigt ned i fugtig pottejord. Som en let spiremaskine ønsker sequoia frø kun at blive dækket meget lidt med jord. Dæk dyrkningskarret til med husholdningsfilm, som du forsyner med huller. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med 15 til 20° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Du skal have lidt tålmodighed for at spire, men efter to til seks uger skulle de første frøplanter dukke op. **Den bedste beliggenhed:** Bemærk venligst, at efter udplantning vil kystens redwood vokse til et stort træ med årene i fuld sol. Derfor bør du tildele den et passende sted fra starten. Sørg for god jorddræning. Som et fladrodet træ tåler det ikke længere tørkeperioder. Men på grund af dens tolerance over for oversvømmelser i delta-regionerne ved kysterne, har den ikke noget problem med tung, lang fugtig jord. **Optimal pleje:** Sørg for, at din sequoia får tilstrækkeligt med vand i de tørre sommermåneder. Det gælder også ældre eksemplarer, da træet ikke har dybe rødder. Du kan også nedsænke unge planter i en større beholder en gang om ugen, indtil kuglen er helt gennemblødt med vand. Befrugtning er normalt ikke nødvendig for sequoia. **Om vinteren:** Først når stammen er lignificeret i det nederste område op til en højde på 10 til 15 centimeter, har den en vis grad af vinterhårdhed til udplantning uendørs. Op til tre års alderen bør træet derfor holdes i en spand og vandes let selv om vinteren. Undgå tør opvarmingsluft, da dette fremmer et eventuelt svampeangreb. I den første vinter efter udplantning bør du også beskytte rodområdet noget - fx med et lag børstetræ. Men selv da er kystens redwood kun delvist vinterhård. Den overlever normalt ikke længere perioder med kulde med temperaturer under -10° til -15° Celsius. Så sker der først skade på løvet og derefter på hele planten.

Küsten - Mammutbaum Sequoia sempervirens Immergrüner Redwood

Der Küstenmammutbaum kann mit einer maximalen Höhe von bis zu 110 Metern deutlich größer werden als sein Verwandter, der Berg- oder Riesen-Mammutbaum - mit einem Durchmesser von bis zu sieben Metern ist er aber deutlich schlanker, denn Bergmammutbäume erreichen Durchmesser von bis zu 17 Metern. Aufgrund seines rot-braunen Kernholzes zählt er ebenso zu den Redwood Trees, deren höchste Exemplare im Redwood National Park im US-Bundesstaat Kalifornien zu finden sind. Der Baum ist immergrün und bildet eine schlanke pyramidenartige Krone mit leuchtenden grünen Nadeln auf einem weitgehend astfreien Stamm aus. Interessant ist dabei, dass der Küsten - Mammutbaum zwei unterschiedliche Nadelarten aufweist. Zum einen sind dies 10 bis 20 Millimeter lange, an der Oberseite dunkelgrüne und an der Unterseite graugrüne Nadeln, die vor allem an den Schattentrieben erscheinen. Zum anderen zeigt der Baum die mit sechs Millimetern kürzeren sogenannten Schuppenblätter, die vor allem im stärker der Sonne zugewandten Oberteil der Krone auftreten. Schon recht früh lässt sich übrigens die rotbraune, faserige Rinde erkennen, die ein harziges Aroma verströmt. **Naturstandort:** Wie der Name schon andeutet, finden sich Küsten-Mammutbäume vor allem in den Küstengebietern im Norden Kaliforniens sowie im US-Bundesstaat Oregan. **Anzucht:** Küsten-Mammutbäume können über Stecklinge vermehrt werden, was allerdings hauptsächlich in der Forstwirtschaft geschieht. Die Anzucht der Samen im Haus ist ganzjährig möglich. Das Saatgut sollte zunächst stratifiziert werden. Darunter versteht man die Anregung zum Keimen durch Kältebehandlung. Am einfachsten geschieht dies, indem Sie den Samen für eine Woche in einer Plastiktüte im normalen Kühlschranksbereich aufbewahren. Danach legen Sie die Samen für zwei Tage in ein Gefäß mit raumwarmem Wasser, was zu einem Aufquellen und nochmals verbesserter Keimfähigkeit führt. Erst dann drücken Sie ihn vorsichtig in feuchte Anzuchterde. Als Lichtkeimer möchte Mammutbaumsamen nur ganz wenig mit Erde bedeckt werden. Bedecken das Anzuchtgefäß mit Klarsichtfolie, die Sie mit Löchern versehen. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit 15 bis 20° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Für die Keimung benötigen Sie etwas Geduld, aber nach zwei bis sechs Wochen sollten die ersten Sämlinge erscheinen. **Standort:** Bitte berücksichtigen Sie, dass der Küsten-Mammutbaum nach dem Auspflanzen mit den Jahren an einem vollsonnigen Standort zu einem großen Baum heranwächst. Daher sollten Sie ihm von Anfang an einen entsprechenden Platz zuweisen. Achten Sie auf eine gute Bodendrainage. Längere Trockenperioden toleriert der Baum als Flachwurzler nicht. Aufgrund seiner Toleranz gegenüber Überflutung in den Delta-Regionen der Küsten hat er aber keine Probleme mit schweren, lange Feuchtigkeit haltenden Böden. **Pflege:** Bitte sorgen Sie dafür, dass Ihr Mammutbaum in den trockenen Sommermonaten ausreichend Wasser erhält. Dies gilt auch für ältere Exemplare, da der Baum nicht tief wurzelt. Junge Pflanzen können Sie auch einmal pro Woche in ein größeres Gefäß tauchen, bis sich der Ballen vollständig mit Wasser vollgesogen hat. Düngung ist bei Mammutbäumen in der Regel nicht notwendig. **Im Winter:** Erst wenn der Stamm im unteren Bereich bis zu einer Höhe von 10 bis 15 Zentimetern verholzt ist, besteht eine gewisse Winterhärte für eine Auspflanzung im Freiland. Bis zu einem Alter von drei Jahren sollte der Baum daher im Kübel gehalten und auch im Winter leicht gegossen werden. Vermeiden Sie trockene Heizungsluft, da dies einen möglichen Pilzbefall Vorschub leistet. Im ersten Winter nach der Auspflanzung sollten Sie den Wurzelbereich zudem etwas schützen - zum Beispiel durch eine Lage Reisig. Aber auch dann ist der Küstenmammutbaum nur bedingt winterfest. Längere Kälteperioden mit Temperaturen unter -10° bis -15° Celsius übersteht er zumeist nicht. Dann tritt zunächst eine Schädigung des Laubes und danach der ganzen Pflanze auf.

Coastal Redwood Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

The Coastal Redwood can grow with up to 110 meters distinctly taller than its relative the Giant Redwood, while its trunk circumference is with up to seven meters much more slender than the Giant Redwood's massive trunk with up to 17 meters. With its auburn heartwood it also belongs to the Redwood Trees that are found in the largest number in the Redwood National Park in the US state of California. The evergreen tree grows a slender pyramidal crown with bright green needles on top of a broadly branch-free trunk. Interesting is the fact that the Coastal Redwood produces two different types of needles. There are 10 to 20 mm long needles with a dark-green upper side and a grey-green coloured bottom that mostly appear at the shaded sprouts - and secondly, there are shorter, only six mm long so-called scale-leaves that are commonly situated on the upper parts of the treetop, closer to the sun. The red-brown coloured, fibrous bark of the tree develops already in an early growing state and exhales a resinous scent. **Natural location:** Like its name already suggests, the Coastal Redwood grows naturally in the coastal areas of northern California and in the US state of Oregon. **Successful cultivation:** Coastal Redwood trees can be multiplied through cuttings, which is basically done in the forestry. Seed propagation indoors is also possible throughout the year. It is advisable to stratify the seeds first, which means to stimulate and prepare the seed with a cold treatment. For that you have to keep it sealed in a plastic bag in the regular refrigerator for about one week. After that, place the seeds for another day in warm water for priming, so that the swelling further increases its germinability. Now you can gently press the seeds into moist potting compost. As a light germinator the Coastal Redwood seeds need only a very thin layer of compost earth on top. Cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out, but don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature between 15°C and 20° Celsius and keep the earth moist, but not wet. You may need a little bit of patience with the germination, but within two to six weeks the first seedlings will come up. **The best location:** Be aware that the Coastal Redwood will become a very tall tree, so choose wisely a full sunny spot for planting outdoors, preferably with a good soil drainage. The tree is a shallow-rooted plant and doesn't tolerate longer dry periods. On the other hand, the Coastal Redwood can manage heavy and long-time damp soils without a problem since it is accustomed to flooding in the delta regions near the coast. **Optimal care:** See that your Coastal Redwood gets sufficient water during the dry summer. That is also to say for older trees since it is not very deep rooted. Once a week, younger plants can also be dipped in a bigger container with water until the clotted roots are soaked. Fertilizing is usually not necessary. **In the winter:** Only after the trunk is lignified at its lower end up to 10 or 15 cm, it is sufficiently frost-resistant to be planted outdoors. For the first three years, the Coastal Redwood should therefore be kept in a tub and has to be watered moderate during winter. Ideally you keep it away from the dry air of a heater to prevent pest infestation. For its first winter outdoors, the tree should be given some protection for the root area, for example a layer of brushwood. Even then, the Coastal Redwood will only be partly frost-resistant, and it usually cannot cope with longer frost periods with temperatures below -10° to -15° Celsius. The leaves will be affected first and then it will take damage to the whole tree.

Ranniku sekvoia Sequoia sempervirens Ighaljas punapuu

Kuni 110-meetrise maksimumkõrgusega ranniksekvoia võib kasvada oluliselt suuremaks kui tema sugulane mägi ehk hiidsekvoia – kuni seitsme meetrise läbimõdduga on ta oluliselt saledam, kuna mägisekvoia läbimõõt ulatub kuni 17 meetrit. Oma punakaspruuni südapidu tõttu on ta ka üks sekvoiapuudest, mille kõrgeimad isendid leidub USA California osariigis Redwoodi rahvusparkis. Puu on igihaljas ja moodustab suure osas sõlmedeta tüvel erkroheliste okastega saleda püramiidse võra. Huvitav on see, et ranniksekvoijal on kahte erinevat tüüpi okaspuid. Ühest küljest on need 10–20 millimeetri pikad, üleväl tumerohelised ja alumisel küljel hallikasrohelised, mis ilmuvad peamiselt varju võrsetele. Seevastu puu on näha kuus millimeetri lühemad nn soomuslehed, mis esinevad eelkõige võra ülemises päikesepoolses osas. Muide, punakaspruuni kiulist koort, millest õhkub vaigust aroomi, on märgata üsna varakult. **Looduslik asukoht:** Nagu nimigi ütleb, leidub ranniksekvoiat peamiselt Põhja-California ja USA Oregoni osariigi rannikualadel. **Edukas kasvatamine:** Ranniksekvoiat saab paljundada pistoktest, kuid seda tehakse peamiselt metsanduse. Seemnete kasvatamine majas on võimalik aastaringselt. Seemned tuleks kõigepealt stratifitseerida. See tähendab idanemise stimuleerimist külmtootlusega. Lihtsaim viis seda teha on hoida seemet nädala jooksul tavaises külmikuoos kilekotis. Seejärel aseta seemned kaheks päevaks toasooja veega anumasse, mis paneb need veelgi paremini paisuma ja idanema. Alles seejärel suruge see ettevaatlikult niiskesse potimulda. Kerge idandajana tahavad sekvoia seemned olla mullaga vaid väga vähe kaetud. Kata kultuurianum toidukilega, mille varustad aukudega. See kaitseb mulda kuivamisest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage külvipott valgusküllasesse ja sooja kohta, kus on 15–20 °C, ning hoidke istutusmuld niiske, kuid mitte märjana. Idanemiseks on vaja kannatust, kuid kahe kuni kuue nädala pärast peaksid ilmuma esimesed seemikud. **Parim asukoht:** Pange tähele, et pärast istutamist kasvab ranniksekvoia aastate jooksul päikeselises kohas suureks puuks. Seetõttu peaksite sellele algusest peale määrama sobiva koha. Tagada mulla hea drenaaž. Lamejuurelise puuna ei talu ta pikemat pöuaperioodi. Kuni ranniku deltapiirkondade ülejuituste taluvuse tõttu pole tal probleeme raskete ja pika niiskusega muldadega. **Optimaalne hooldus:** Veenudge, et teie sekvoia saaks kuivadel suvekuudel piisavalt vett. See kehtib ka vanemate isendite kohta, kuna puul pole sügavaid juuri. Noori taimi võid kasta ka kord nädalas suuremasse anumasse, kuni pall on täielikult veest läbi imunud. Sekvoia puhul pole väetamine tavaliselt vajalik. **Talvel:** Alles siis, kui tüvi on alumisel alal kuni 10–15 sentimeetri kõrguseni lignified, on tal teatud talvekindlus õue istutamiseks. Kuni kolmeaastaseks saamiseni tuleks puud seetõttu hoida õhukindlalt ja ka talvel kergelt kasta. Vältige kuiva kütteõhku, kuna see soodustab võimalikku seenearünnakut. Esimesel talvel pärast väljastutamist tuleks ka juureala mõnevõrra kaitsta - näiteks võsakihi. Kuid ka siis on ranniksekvoia ainult osaliselt talvekindel. Tavaliselt ei talu see pikemaid külmaperioode, mille temperatuur on alla -10° kuni -15° Celsiuse järgi. Seejärel kahjustatakse kõigepealt lehestikku ja seejärel kogu taime.

Rannikkosequoia Sequoia sempervirens Iktivihreä punapuu

Enintään 110 metrin korkeudella rannikkomänty voi kasvaa huomattavasti sukulaisensa vuoristoista tai jättimäistä sekvoiaa suuremmaksi - jopa seitsemän metrin halkaisijalla se on huomattavasti ohuempi, koska vuoristomänty saavuttaa halkaisijan jopa 17 metriä. Punaruskean sydänpuunsa ansiosta se on myös yksi mäntypuista, jonka korkeimmat yksilöt löytyvät Redwoodin kansallispuistosta Yhdysvalloissa Kalifornian osavaltiossa. Puu on ikivihreä ja muodostaa ohuen pyramidin kruunun, jossa on kirkaan vihreitä neuloja pääosin oksatommassa rungossa. On mielenkiintoista, että rannikkomäntypuussa on kaksi erityyppistä neulasta. Suosialta ne ovat 10-20 millimetriä pitkiä, läpuluolelta tummanvihreitä ja alapuolelta harmaanvihreitä, jotka näkyvät pääasiassa varjoserjoissa. Toisaalta puussa näkyy kuusi millimetriä lyhyempiä ns. suomalentia, jotka näkyvät ensisijaisesti latvun aurinkoon päin olevassa yläosassa. Muuten, punertavanruskea, kuitumainen kuori, joka huokuu hartsiainesta aroomia, näkyy juo varhain. **Luonnonlainen sijainti:** Kuten nimestä voi päätellä, rannikkomäntypuuta löytyy pääasiassa Pohjois-Kalifornian ja Yhdysvaltain Oregonin osavaltion rannikkokaaluelialta. **Onnistunut viljely:** Rannikkomäntypuu voidaan lisätä pistokkeista, mutta tämä tehdään pääasiassa metsätaloudessa. Siementen viljely talossa on mahdollista ympäri vuoden. Siemenet on ensin kerrostettava. Tämä tarkoittaa itämisen stimuloimista kylmäsäätelyllä. Helpoin tapa tehdä tämä on säilyttää siementä muovipussissa tavallisessa jääkaappiosassa viikon ajan. Laita sitten siemenet huoneenlämpöiseen veteen astiaan kahdeksi päiväksi, jolloin ne turpoavat ja itävät vielä paremmin. Vasta sen jälkeen paina se varovasti kosteaan ruukkumaahan. Keyvenä idätäjänä sekvoia siemenet haluavat vain hyvin vähän peittyä mullalla. Peitä viljelyastia kelmulla, johon on tehty reikiä. Tämä suojaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on 15–20 °C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Tarvitset hieman kärsivällisyyttä itämiseen, mutta kahden tai kuuden viikon kuluessa ensimmäisten taimien pitäisi ilmestyä. **Paras sijainti:** Huomaa, että istutuksen jälkeen rannikkomänty kasvaa vuosien kuluessa suureksi puuksi täydessä auringonpaisteessa. Siksi sinun tulee antaa sille sopiva paikka alusta alkaen. Varmista hyvä maaperän kuivatus. Tasajuurisena puuna se ei siedä pidempiä kuivuusjaksoja. Kuitenkin, koska se sietää tulvia rannikkoiden suoitaluilla, sillä ei ole ongelmia raskaiden, pitkäaikaisten kosteiden maaperän kanssa. **Optimaalinen hoito:** Varmista, että sekvoiaasi saa riittävästi vettä kuivina kesäkuukausina. Tämä koskee myös vanhempiä yksilöitä, koska puulla ei ole syviä juuria. Voit myös upottaa nuria kasveja isompaan astiaan kerran viikossa, kunnes pallo on täysin kastunut vedestä. Lannoitus ei yleensä ole tarpeen sekvoioilla. **Talvella:** Vain silloin, kun runko on lignified alaosassa 10-15 senttimetrin korkeuteen, sillä on tietty talvekestävyytensä ulkoistutusta varten. Kolmen vuoden ikään asti puu on siksi säilytettävä ämpärissä ja kastettava kevyesti myös talvella. Vältä kuivaa lämmitysilmaa, koska se edistää mahdollista sienihyökkäystä. Ensimmäisenä talvena istutuksen jälkeen sinun tulee suojata myös juurialuetta jonkin verran - esimerkiksi pensaspuukerroskella. Mutta silloinkin rannikkomänty on vain osittain talvenkestävää. Se ei yleensä kestä pidempiä pakkasjaksoja alle -10° - -15° C:n lämpötiloissa. Sitten vahinko tapahtuu ensin lehdille ja sitten koko kasville.

Séquoia sempervirens Sequoia sempervirens Séquoia sempervirent

Le séquoia sempervirens peut atteindre une hauteur considérablement plus importante que son parent, le séquoia géant, avec une hauteur maximale de 110 mètres, mais il est beaucoup plus mince, avec un diamètre de jusqu'à 7 mètres de moins que le séquoia géant, qui atteint un diamètre de jusqu'à 17 mètres. En raison de son duramen brun rougeâtre, il appartient aux arbres Redwood, dont les arbres les plus hauts se trouvent au parc national de Redwood en Californie, aux États-Unis. L'arbre est sempervirent est forme une couronne mince en forme de pyramide, avec des aiguilles vertes lumineuses sur un tronc sans noeuds dans l'ensemble. Il est intéressant de noter que le séquoia sempervirens a deux sortes d'aiguilles. L'une des deux sortes est celle des aiguilles de 10 à 20 centimètres de long qui sont vert foncé sur le côté supérieur et vert grisâtre sur le côté inférieur et qui apparaissent surtout sur les rameaux ombragés. L'autre est celle des sois-disant feuilles écaillées, qui sont six millimètres plus courtes que les autres et qui apparaissent surtout sur la surface supérieure de la couronne qui est orientée plus vers le soleil. L'écorce fibreuse marron est reconnaissable tôt, elle exhale un parfum résineux. **Emplacement naturel:** Le séquoia sempervirens se trouve surtout dans les zones côtières en Californie du Nord, ainsi qu'en Oregon. **Culture réussie:** Les séquoias sempervirens peuvent multiplier sur les boutures, c'est ce qui se passe principalement dans la sylviculture. La culture des graines à la maison est possible tout au long de l'année. Les semences doivent d'abord être stratifiées. Par là, on entend la stimulation de la germination par le traitement au froid. Mettez les graines dans un sac plastique puis dans le réfrigérateur pendant une semaine. Ensuite, mettez les graines dans un récipient avec de l'eau à température ambiante pendant deux jours, ce qui entraîne un gonflement et, par conséquent, une meilleure faculté germinative. Puis, mettez-les prudemment dans du terreau humide. Comme le séquoia a besoin de la lumière pour germer, il faut le recouvrir très légèrement avec du terreau. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud de 15° à 20° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. Il faut un peu de patience pour la germination, mais les premiers semis doivent apparaître après deux à six semaines. **Le meilleur emplacement:** Veuillez tenir en compte que le séquoia sempervirens croît dans un emplacement en plein soleil et devient un grand arbre au cours des années après le repiquage. Vous devez donc le mettre dans un endroit correspondant dès le départ. En tant qu'arbre avec des racines peu profondes, il ne supporte pas les périodes sèches plus longues. Par contre, il n'a aucun problème avec les sols très humides pendant de longues périodes grâce à sa tolérance contre les inondations dans les deltas des côtes. **Soins optimaux:** Veuillez donner assez d'eau à votre sapin d'eau pendant les mois secs d'été. Ceci vaut aussi pour les arbres plus anciens, car les racines ne sont pas profondes. Les jeunes plantes peuvent aussi être rempotées dans un récipient plus gros une fois par semaine jusqu'à ce que la motte soit complètement saturée d'eau. Il n'est pas nécessaire d'engraisser le sapin d'eau en général. **En hiver:** La plante a une certaine résistance au gel pour un repiquage en plein air seulement à partir du moment où la partie inférieure du tronc se lignifie à une hauteur de 10 à 15 centimètres. La plante doit être maintenue en pot et arrosée légèrement en hiver jusqu'à l'âge de trois ans. Évitez l'air sec, car ceci peut entraîner une attaque fongique. Vous devez aussi protéger les racines pendant le premier hiver après le repiquage, avec une couche de branchages, par exemple, mais même dans ce cas, il n'est pas très résistant au froid. L'arbre ne surmonte pas les températures en-dessous de -10° à -15° Celsius en général. Ceci entraîne l'endommagement du feuillage en premier, puis de toute la plante.

Παράκτια Σεκόγια Sequoia sempervirens Αειθαλής Redwood

Με μέγιστο ύψος έως και 110 μέτρα, το κοκκινόξυλο της ακτής μπορεί να μεγαλώσει σημαντικά μεγαλύτερο από το συγγενικό του, το βουβό ή τη γιγαντιαία σεκόγια - με διάμετρο έως και επτά μέτρα, είναι σημαντικό πίο αδύνατο, επειδή τα κοκκινόξυλα του βουβού φτάνουν σε διάμετρο έως και 17 μέτρα. Λόγω του κόκκινου-καφέ εγκάρσιου ξύλου του, είναι επίσης ένα από τα κόκκινα δέντρα, τα πιο ψηλά δείγματα του οποίου μπορούν να βρεθούν στο Εθνικό Πάρκο Redwood στην πολιτεία της Καλιφόρνια των ΗΠΑ. Το δέντρο είναι αειθαλής και σχηματίζει ένα λεπτό πυραμιδικό σχήμα με λαμπερές πράσινες βελόνες σε έναν κυρίως κορμό χωρίς κόμπους. Είναι ενδιαφέρον ότι το κοκκινόξυλο της ακτής έχει δύο διαφορετικούς τύπους βελόνων. Από τη μία πλευρά, αυτά έχουν μήκος 10 έως 20 χιλιοστά, σκούρο πράσινο στην επάνω πλευρά και γκρι-πράσινο στην κάτω πλευρά, που εμφανίζονται κυρίως στους σκιώδεις βλαστούς. Από την άλλη πλευρά, το δέντρο εμφανίζει τα λεγόμενα φύλλα κλίμακας, τα οποία είναι κατά έξι χιλιοστά πιο κοντά και εμφανίζονται κυρίως στο πάνω μέρος της κόμης που βλέπει προς τον ήλιο. Παρεμπιπτόντως, ο κοκκινόκαφε, ινώδης φλοιός, που αποπνέει ένα ρητινώδες άρωμα, φαίνεται αρκετά νωρίς. **Φυσική τοποθεσία:** Όπως υποδηλώνει το όνομα, τα κοκκινόξυλα της ακτής βρίσκονται κυρίως στις παράκτιες περιοχές της βόρειας Καλιφόρνιας και της πολιτείας Όρεγκον των ΗΠΑ. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Τα παράκτια κοκκινόξυλα μπορούν να πολλαπλασιαστούν από μοσχεύματα, αλλά αυτό γίνεται κυρίως στη δασοκομία. Η καλλιέργεια των σπόρων στο σπίτι είναι δυνατή όλο το χρόνο. Οι σπόροι πρέπει πρώτα να στρωματοποιηθούν. Αυτό σημαίνει διέγερση της βλάστησης με ψυχρή επεξεργασία. Ο ευκολότερος τρόπος για να το κάνετε αυτό είναι να αποθηκεύσετε τους σπόρους σε μια πλαστική σακούλα στο κανονικό τμήμα του ψυγείου για μια εβδομάδα. Στη συνέχεια, τοποθετήστε τους σπόρους σε ένα δοχείο με ζεστό νερό για δύο ημέρες, που τους κάνει να φουσκώσουν και να φτυρώσουν ακόμα καλύτερα. Μόνο τότε το πείξετε προσεκτικά σε υγρό χρώμα γλάστρας. Ως ελαφρύ βλαστάρι, οι σπόροι sequoia θέλουν να καλύπτονται ελάχιστα με χώμα. Καλύψτε το δοχείο καλλιέργειας με μεμβράνη, την οποία ανοίγετε με τρύπες. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρείτε το αλουμινοχάρτι για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία 15 έως 20° C. Κλείσιτο και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Θα χρειαστείτε λίγη απομόννη για τη βλάστηση, αλλά μετά από δύο έως έξι εβδομάδες θα πρέπει να εμφανιστούν τα πρώτα σπορόφυτα. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Λάβετε υπόψη ότι μετά τη φύτευση, το κοκκινόξυλο της ακτής θα μεγαλώσει σε ένα μεγάλο δέντρο με τα χρόνια σε ηλιόλουστη τοποθεσία. Επομένως, θα πρέπει να το ορίσετε μια κατάλληλη θέση από την αρχή. Εξασφαλίστε καλή αποστράγγιση του εδάφους. Ως δέντρο με επίπεδα ρίζες, δεν αντέχει μεγαλύτερες περιόδους ξηρασίας. Ωστόσο, λόγω της ανοχής του στις πλημμύρες στις περιοχές delta των ακτών, δεν έχει πρόβλημα με βαριά εδάφη με μεγάλη υγρασία. **Βέλτιστη φροντίδα:** Βεβαιωθείτε ότι η σεκόγια σας λαμβάνει αρκετό νερό κατά τους ζηρούς καλοκαιρινούς μήνες. Αυτό ισχύει και για παλαιότερα δείγματα, καθώς το δέντρο δεν έχει βαθιές ρίζες. Μπορείτε επίσης να βυθίσετε νερά φυτά σε ένα μεγαλύτερο δοχείο μία φορά την εβδομάδα έως ότου η μπάλα μουλάσει εντελώς με νερό. Η γονιμοποίηση συνήθως δεν είναι απαραίτητη για τη σεκόγια. **Το χειμώνα:** Μόνο όταν ο κορμός είναι ευθυγραμμισμένος στην κάτω πλευρά μέχρι ύψος 10 έως 15 εκατοστών έχει κάποιο βαθμό χειμερινής ανοχής για φύτευση σε εξωτερικό χώρο. Μέχρι την ηλικία των τριών ετών, λοιπόν, το δέντρο πρέπει να φυλάσσεται σε κουβιά και να ποτίζεται ελαφρά ακόμα και το χειμώνα. Αποφύγετε τον ζηρό αέρα θέρμανσης, καθώς αυτό προωθεί μια πιθανή μυκητιακή επίθεση. Τον πρώτο χειμώνα μετά τη φύτευση, θα πρέπει επίσης να προστατεύσετε κάπως την περιοχή της ρίζας - για παράδειγμα με ένα στρώμα θαμνοξύλου. Αλλά ακόμα και τότε το παράκτιο κοκκινό ξύλο είναι μόνο εν μέρει ανθεκτικό στον χειμώνα. Συνήθως δεν επιβιώνει σε μεγαλύτερες περιόδους κρύου με θερμοκρασίες κάτω από -10° έως -15° C. Στη συνέχεια, η ζημία συμβαίνει πρώτα στο φύλλωμα και μετά σε ολόκληρο το φυτό.

Sequoia Cósta Sequoia sempervirens Redwood síorghlas

Le airde uasta de suas le 110 méadar, is féidir leis an redwood chósta ag fás i bhfad níos mó ná a choibhneasta, an sliabh nó ollmhór sequoia - le trastomhas de suas le seacht méadar, tá sé go suntasach slimmer, toisc go sroicheann deargadhmad sléibhe trastomhas de suas le 17 méadar. Mar gheall ar a chroí-adhmad dearg-donn, tá sé ar cheann de na crainn dearg-adhmaid freisin, agus tá na heiseamail is airde díobh le fáil i bPáirc Náisiúnta Redwood i stát California sna Stáit Aontaithe. Tá an crann síorghlas agus cruthaíonn sé coróin pírimideach caol le snáthaidí glasa gaeala ar stoc den chuid is mó gan snaidhm. Tá sé suimiúil go bhfuil dhá chineál éagsúla snáthaidí ag deargadhmad an chósta. Ar thaobh amháin, tá siad seo idir 10 agus 20 milliméadar ar fad, dorcha glas ar an taobh uachtarach agus glas-ghlas ar an taobh thíos, atá le feiceáil go príomha ar na shoots scáth. Ar an lámh eile, léiríonn an crann na duilleoga scála mar a thugtar air, atá sé milliméadar níos giorra agus le feiceáil go príomha sa chuid uachtarach den choróin atá os comhair na gréine. Teagmhasach, is féidir an choirn shnáithíneach dearg-dhonn, a mhúscail aroma roisíneach, a fheiceáil go luath go leor. **Suíomh nádúrtha:** Mar a thugann an t-ainm le tuiscint, fáightear coillte dearga chósta go príomha i gceantair chósta thuaisceart California agus i stát Oregon i SAM. **Saothrú rathúil:** Is féidir coillte dearga cósta a iomáduí ó ghearrthacha, ach is san fhóraoiseacht is mó a dhéantar é seo. Is féidir saothrú na síolta sa teach ar feadh na bliana. Ba chóir na síolta a sáthrú ar dtús. Ciallaíonn sé seo spreagadh phácaidh trí chóireáil fuar. Is é an bealach is éasca chun é seo a dhéanamh ná an síol a stóráil i mála plaisteach sa chuid rialta cuisneoir ar feadh seachtaine. Ansin cuir na síolta i gcoimeádán le huisce te seomra ar feadh dhá lá, rud a fhágann go mbíonn siad ag at agus ag péacadh níos fearr fós. Ní gá ach ansin é a bhrú go cúramach isteach in ithir potaíthe tais. Mar germinator éadrom, is mian le síolta sequoia a bheith dúdaíthe ach beagán le hithreach. Clúdaigh an soitheach cultúir le scannán cling, a sholáthraíonn tú le poill. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúlna a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom agus te ag 15 go 20 ° Celsius agus coinnigh an ithir potaíthe tais ach ní fliuch. Beidh roinnt foighne ag teastáil uait le haghaidh péacadh, ach tar éis dhá nó sé seachtaine ba chóir go mbeadh na chéad síolaga le feiceáil. **An suíomh is fearr:** Tabhair faoi deara le do thoil, tar éis a phlandáil amach, go bhféadfadh an dearg-adhmad cósta ina chrann mór thar na blianta i láthair lángbhrian. Dá bhri sin, ba cheart duit áit chuí a shannadh dhó ón tús. Cinntigh draenáil mhaith ithreach. Mar chrann cothrom-fréamhaíthe, ní fhuailgí sé tréimhsí níos faide triomach. Mar sin féin, mar gheall ar a chaoifhulaingt tuilte i réigiúin delta an chósta, ní aon fhadhb aige le hithreacha trom, fad-aise. **Cúram is fearr is féidir:** Cinntigh le do thoil go bhfaigheann do sequoia go leor uisce le linn míonna tirim an tsamhraidh. Baineann sé seo freisin le heiseamail níos sine, toisc nach bhfuil féamhacha domhain ag an gcrann. Is féidir leat plandaí óga a thumadh freisin i gcoimeádán níos mó uair sa tseachtain go dtí go bhfuil an liathróid sáthithe go hiomlán le huisce. De ghnáth ní gá toirchiú le haghaidh sequoias. **Sa gheimhreadh:** Ach amháin nuair a bhíonn an stoc lignified sa limistéar foichthair suas go dtí airde 10 go 15 centiméadar a bhfuil méid áirithe cruas geimhridh aige le haghaidh plandaí lasmuigh. Go dtí trí bliana d'aois, ba chóir an crann a choinneáil i mbuiceáid agus a uisce go héadrom fiú sa gheimhreadh. Seachain ar téimh tirim, mar cuireann sé seo ionsaí fungasach chun cinn. Sa chéad gheimhreadh tar éis a phlandáil, ba cheart duit an limistéar fréimhe a chosaint beagán - mar shampla le sraith de scuab-adhmaid. Ach fiú amháin ansin ní an dearg-adhmad cósta ach cuid de chruas an geimhridh. De ghnáth ní mhaireann sé tréimhsí fuara níos faide le teocht faoi -10° go -15° Celsius. Ansin tarlaíonn damáiste ar dtús don duilliúr, agus ansin don phlanda ar fad.

Strand Sequoia Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

Međ allt að 110 metra hámarkshæđ getur strandrauđviđurinn orđiđ umtalsvert stærri en ættingi hans, fjalliđ eđa risavaxinn sequoia - með allt að sjö metra þvermál er hann verulega grannur, vegna þess að fjallarauđviđurinn nær allt að þvermáli 17 metrar. Vegna rauðbrúna kjarnaviđarins er það einnig eitt af rauđviđartrjánum, en hæstu eintök þeirra er að finna í Redwood þjóđgarđinum í Kaliforníuríki í Bandaríkjunum. Tréđ er sigráent og myndar mjóa píramídalakórónu með skærgærnum nálum á að mestu hnútaalum stofni. Það er athyglisvert að strandraufurinn hefur tvær mismunandi gerđir af nálum. Annars vegar eru þær 10 til 20 millimetrar á lengd, dökkgrænar að ofanverđu og grágærnar að neđanverđu, sem birtast aðallega á skuggaskotum. Á hinn bóginn sýnir tréđ svokölluđ hreisturblođ, sem eru sex millimetrum styttri og koma fyrst og fremst fram í efri hluta krúnunnar sem snýr að sólinni. Tilviljun sést nokkuđ snemma rauðbrúnn, trefjakendur börkur, sem gefur frá sér kvöðakeim. **Náttúruleg stađsetning:** Eins og nafniđ gefur til kynna er strandrauđviđur aðallega að finna á strandsvæđum í norðurhluta Kaliforníu og Oregon fylki í Bandaríkjunum. **Árangursrík ræktun:** Fjórukarka má fjölga úr græđlingum en það er aðallega gert í skógrækt. Ræktun fræja í húsinu er möguleg allt áriđ um kring. Fræin ættu fyrst að vera lagskipt. Þetta þýđir örvun spirun með kuldaméferđ. Auđveldasta leiđin til að gera þetta er að geyma fræiđ í plastpoka í venjulegum ísskáp í viku. Settu síđan fræin í ílát með herbergisheitu vatni í tvo daga sem veldur því að þau bólgna og spíra enn betur. Aðeins þá þrýstirđu því varlega í rakan pottjarđveg. Sem létt spirunarefni vilja Sequoia fræ aðeins vera þakiđ mjög lítiđ með jarđvegi. Hyljiđ ræktunarlíatiđ með matarfilmu, sem þú útvegir með götum. Þetta verndar jarđveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpaprírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þrjúgga daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarđvegi. Setjiđ fræpottinn á léttan og heitan stađ með 15 til 20° Celsius og haltu pottjarđvegnum rökum en ekki blautum. Þú þarft smá þólinmæði til að spíra, en eftir tvær til sex vikur ættu fyrstu plönturnar að birtast. **Besta stađsetningin:** Vinsamlegast áhugađu að eftir gróðursetningu mun strandrauđviđurinn vaxa í stórt tré með árunum á fullri sólarstađ. Þess vegna ættir þú að úthluta því vídeigandi stađ frá upphafi. Tryggja gott frærensli jarđvegs. Sem flatrótt þú þólr það ekki lengri þurrkatíma. Hins vegar, vegna þess að það þólr flóđ í delta svæđum við strendur, á það ekki í neinum vandræđum með þungan, langan raka jarđveg. **Besta umönnun:** Gakktu úr skugga um að sequoia þín fái nægilegt vatn yfir þurra sumarmánuđina. Þetta á einnig við um eldri eintök þar sem tréđ hefur ekki djúpan rætur. Einnig er hægt að dýfa ungum plöntum í stærra ílát einu sinni í viku þar til kúlan er alveg rennblaut í vatni. Frjövgun er venjulega ekki nauðsynleg fyrir sequoias. **Á veturna:** Einnig þegar stofninn er gróðursettur á neðra svæđi upp í 10 til 15 sentimetra hæđ hefur hann ákveđna vetrarhærlæki til gróðursetningar utandyra. Allt að þrjúgga ára aldri ætti því að geyma tréđ í fótu og vökva létt jafnväl á veturna. Forđist þurr hitaloft þar sem það stuđlar að hugsanlegu svepparásí. Fyrsta veturnin eftir gróðursetningu ættir þú líka að verja róstsvæđi nokkuđ - til dæmis með lagi af burstavíði. En jafnvel þá er strandraufurinn aðeins að hluta til vetrarhærđu. Það lifir venjulega ekki af lengur kulda með hitastigi undir -10° til -15° á Celsius. Þá verđa skemmdir fyrst á laufinu og síđan á allri plöntunni.

Sequoia sempreverde Sequoia sempervirens Redwood sempreverde

La sequoia sempreverde può raggiungere un'altezza massima di 110 metri superando anche la sua parente, la sequoia di montagna o sequoia gigante. Rispetto al diametro è però più slanciata, con i suoi 7 metri massimi, mentre il diametro della sequoia gigante può raggiungere 17 metri. A causa del suo legno rosso-bruno si annovera fra i cosiddetti alberi Redwood, i cui esemplari più alti si trovano nel Parco Nazionale di Redwood in California. L'albero è un sempreverde e sviluppa una chioma slanciata e piramidale, con foglie aghiformi di color verde brillante, sopra un tronco ampiamente privo di rami. È interessante notare che la sequoia delle coste sviluppa due diverse specie di aghi: un tipo di foglia è lungo da 10 a 20 millimetri, di colore verde scuro sulla parte superiore e grigio-verde su quella inferiore, e compare prevalentemente nelle parti ombreggiate. L'altro tipo è chiamato squamiforme e misura una lunghezza di sei millimetri, si manifesta nella parte superiore della chioma, più esposta al sole. Ben presto la corteccia filamentosa di color rosso-bruno si riconosce per il suo aroma corposo. **Posizione naturale:** In altre lingue viene chiamata sequoia delle coste, questo spiega già che la sequoia sempreverde si trova soprattutto nelle zone costiere, nelle zone del nord della California e in Oregon. **Coltivazione riuscita:** La sequoia sempreverde può essere riprodotta dalla talea, cosa che avviene principalmente nel sistema delle foreste. La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Per prima cosa il seme dovrà essere stratificato, cioè se ne stimola la germinazione tramite mantenimento del freddo. In pratica questo consiste nel tenere per una settimana i semi all'interno di una busta di plastica, nel normale scomparto del frigorifero. In seguito lasciateli immersi per due giorni in un recipiente con acqua a temperatura ambiente, i semi si gonfieranno, incrementando ancora la germinabilità. Poi collocateli con attenzione nella terra di coltivo umida. Poiché si tratta di una specie i cui semi hanno bisogno di luce per germinare, copriteli solo pochissimo con la terra. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente sulla quale praticarete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura tra i 15° e i 20° C e mantenete la terra umida, ma non bagnata. Per la germinazione abbiate un po' di pazienza, ma da due a sei settimane dopo dovrebbero comparire le prime piantine. **La posizione migliore:** Ricordate che nel corso degli anni la vostra sequoia sempreverde, dopo il trapianto in un punto in pieno sole, diviene un albero sempre più grande. Per questo dovreste trovarle sin dall'inizio una sistemazione adatta. Mantenete un buon drenaggio del terreno, poiché le sue radici crescono in superficie, questo albero non sopporta lunghi periodi di siccità. Grazie invece alla sua tolleranza alle inondazioni, nei territori sul delta dei fiumi sulle coste, non ha alcun problema con i terreni difficili dall'umidità persistente. **Cura ottimale:** Fate molta attenzione a fornire acqua a sufficienza alla vostra sequoia nei secchi mesi estivi. Questo vale anche per gli esemplari più adulti, poiché l'albero non radica in maniera profonda. Per quanto riguarda le giovani piante, anche una volta a settimana potete trapiantarle in un contenitore più grande, fino a che il pane di terra non è pigno di acqua. Normalmente non è necessario concimare la sequoia. **In inverno:** Solo quando la parte inferiore del tronco è lignificata ad un'altezza di 10 o 15 centimetri la pianta è abbastanza resistente al freddo da sopportare un trapianto all'aperto. Fino all'età di tre anni l'albero dovrebbe essere mantenuto in un grande vaso e innaffiato leggermente anche in inverno. Evitate l'aria secca del riscaldamento, in modo da prevenire le infestazioni di funghi. Nel primo inverno dopo il trapianto proteggete la zona delle radici, ad esempio con un strato di sterpi. In questa fase la sequoia è solo parzialmente resistente al freddo: non sopravviverebbe ancora a temperature fra i -10° e i -15° C. In quel caso ne deriverebbero danni al fogliame e di conseguenza a tutta la pianta.

Primorska sekvoja Sequoia sempervirens Zimzelena sekvoja

Uz maksimalnu visinu do 110 metara, obalna sekvoja može narasti znatno veća od svoje srodnice, planinske ili divovske sekvoje – s promjerom do sedam metara znatno je vitkija, jer planinske sekvoje dosežu promjer i do 17 metara. Zbog crveno-smeđe jezgre ubraja se i među sekvoje čiji se najviši primjerci nalaze u Nacionalnom parku Redwood u američkoj državi Kaliforniji. Stablo je zimzeleno i oblikuje vitku piramidalnu krošnju sa svijetlozelenim iglicama na debelu uglavnom bez kvrži. Zanimljivo je da obalna sekvoja ima dvije različite vrste iglica. S jedne strane, duge su 10 do 20 milimetara, tamnozeleno s gornje strane, a sivozelene s donje strane, koji se javljaju uglavnom na sjenovitim izbojima. S druge strane, stablo pokazuje takozvane ljuskaste listove, koji su šest milimetara kraći i pojavljuju se prvenstveno u gornjem dijelu krošnje okrenutom prema suncu. Inače, crvenkasto-smeđa, vlaknasta kora, koja odiše smolastom aromom, može se uočiti vrlo rano. **Zemlja porijekla:** Kao što ime sugerira, obalne sekvoje uglavnom se nalaze u obalnim područjima sjeverne Kalifornije i američke države Oregon. **Uspješan uzgoj:** Primorske sekvoje mogu se razmnožavati iz reznica, ali to se uglavnom radi u šumarstvu. Uzgoj sjemena u kući moguć je tijekom cijele godine. Sjeme najprije treba stratificirati. To znači poticanje klijanja hladnim tretmanom. Najlakši način da to učinite je da sjeme pohranite u plastičnoj vrećici u uobičajenom dijelu hladnjaka tjedan dana. Zatim sjeme dva dana stavite u posudu sa sobno toplom vodom, čime nabubri i još bolje proklijaja. Tek tada ga pažljivo utisnite u vlažnu zemlju za posude. Kao lagani klijatelj, sjemenke sekvoje žele samo malo prekriti zemljom. Posudu s kulturom prekritje prozirnom folijom koju ste opremili rupama. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s 15 do 20°C i održavajte tlo za saksije vlažnim, ali ne mokrim. Trebat će vam malo strpljenja za klijanje, ali nakon dva do šest tjedana trebale bi se pojaviti prve sadnice. **Najbolja lokacija:** Imajte na umu da će nakon sadnje obalna sekvoja tijekom godina izrastati u veliko stablo na sunčanom mjestu. Stoga biste mu od samog početka trebali dodijeliti odgovarajuće mjesto. Osigurajte dobru drenažu tla. Kao stablo ravnog korijena, ne podnosi duža sušna razdoblja. Međutim, zbog svoje tolerancije na poplave u delta regijama obale, nema problema s teškim, dugim vlažnim tlima. **Optimalna njega:** Osigurajte da vaša sekvoja dobiva dovoljno vode tijekom suhih ljetnih mjeseci. To se također odnosi i na starije primjerke, jer stablo nema duboko korijenje. Mlade biljke možete i jednom tjedno uroniti u veću posudu dok se kuglica potpuno ne natopi vodom. Gnojidba obično nije potrebna za sekvoje. **U zimi:** Tek kada je deblo lignificirano u donjem dijelu do visine od 10 do 15 centimetara, ima određeni stupanj zimske otpornosti za sadnju na otvorenom. Do treće godine drveć stoga treba držati u kanti i lagano zalijevati čak i zimi. Izbjegavajte suhi zrak za grijanje, jer to potiče moguću napad gljivica. Prve zime nakon sadnje potrebno je donekle zaštititi i korijenje - na primjer slojem grmlja. Ali čak i tada je obalna sekvoja samo djelomično otporna na zimu. Obično ne preživi duža hladna razdoblja s temperaturom ispod -10° do -15° Celzijusa. Tada dolazi do oštećenja najprije lišća, a potom i cijele biljke.

Piekrastes sekvoja Sequoia sempervirens Mūžajais sarkankoks

Piekrastes sekvoja ar maksimālo augstumu līdz 110 metriem var izaugt ievērojami lielāka par savu radnieku kalnu jeb zilzu sekvoju – ar diametru līdz septiņiem metriem tā ir ievērojami slaidāka, jo kalnu sekvoja diametrs sasniedz līdz pat 17 metriem. Sarkanbrūnās sirdskoksnes dēļ tas ir arī viens no sekvoju kokiem, kura garākie eksemplāri ir sastopami Redvudas nacionālajā parkā ASV Kalifornijas štatā. Koks ir mūžzaļš un veido slaidu piramidveida vainagu ar spīgti zaļām adatām uz lielākoties bezmezglu stumbra. Interesanti, ka piekrastē ir divu dažādu veidu skujas. No vienas puses, tie ir 10 līdz 20 milimetrus gari, tumši zaļi augšpusē un pelēkzaļi apakšpusē, kas parādās galvenokārt uz ēnu dzinumiem. No otras puses, koka redzamas tā sauktās zvīņlapas, kas ir par sešiem milimetriem īsākas un parādās galvenokārt vainaga augšējā daļā, kas ir vērstas pret sauli. Starp citu, jau diezgan agri var pamanīt sarkanbrūnu, šķiedru mizu, kas izstaro sveķainu aromātu. **Dabiska vieta:** Kā norāda nosaukums, piekrastes sekvoji galvenokārt sastopami Kalifornijas ziemeļu piekrastes zonās un ASV Oregonas štatā. **Veiksmīga audzēšana:** Piekrastes sekvojas var pavairot no spraudeņiem, bet galvenokārt to dara mežsaimniecībā. Sēklu audzēšana mājā ir iespējama visu gadu. Vispirms sēklām vajadzētu stratificēt. Tas nozīmē dīgtpējas stimulēšanu ar aukstuma apstrādi. Vienkāršākais veids, kā to izdarīt, ir nedēļu uzglabāt sēklu plastmasas maisiņā parastajā ledusskapja daļā. Pēc tam sēklas uz divām dienām ievieto traukā ar istabas siltu ūdeni, kas liek tām vēl labāk uzbriest un dīgt. Tikai tad uzmanīgi iespiediet to mitrā podziņēmē. Kā viegls diedzētājs, sekvoju sēklas vēlas tikai ļoti maz pārklātas ar augsni. Nosedziet kultivēšanas trauku ar pārtikas plēvi, kuru nodrošina ar caurumiem. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar temperatūru 15 līdz 20 °C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Dīgšanai būs nepieciešama pacietība, taču pēc divām līdz sešām nedēļām vajadzētu parādīties pirmajiem stadiem. **Labākā atrašanās vieta:** Lūdzu, ņemiet vērā, ka pēc stādīšanas piekrastes sekvoja gadu gaitā izaugs par lielu koku pilnā saulē. Tāpēc jums jau no paša sākuma jāpiešķir tai piemērota vieta. Nodrošiniet labu augsnes drenāžu. Kā plakansakņu koks tas nepanes ilgākus sausuma periodus. Tomēr, tā kā piekrastes delta reģions tā iztur plūdus, tai nav problēmu ar smagām, ilgstoši mitrām augsnēm. **Optimāla aprūpe:** Lūdzu, nodrošiniet, lai jūsu sekvoja saņem pietiekami daudz ūdens sausos vasaras mēnešos. Tas attiecas arī uz vecākiem īpatņiem, jo kokam nav dziju sakņu. Jaunos augsņus varat arī reizi nedēļā iegremdēt lielākā traukā, līdz bumba ir pilnībā izmirkusi ar ūdeni. Sekvojām mēslošana parasti nav nepieciešama. **Ziemā:** Tikai tad, kad stumbrs apakšējā zonā līdz 10 līdz 15 centimetri augstumam ir nosacīts, tam ir noteikta ziemcietības pakāpe stādīšanai ārā. Tāpēc līdz trīs gadu vecumam koku vajadzētu turēt spainī un viegli laistīt arī ziemā. Izvairieties no sausa gaisa sildīšanas, jo tas veicina iespējamu sēnīšu uzbrukumu. Pirmajā ziemā pēc stādīšanas netaudz jāaizsargā arī sakņu zona - piemēram, ar krūmāju slāni. Taču arī tad piekrastes sekvoja ir tikai daļēji ziemcietīga. Tas parasti nepārdzīvo ilgākus aukstuma periodus, kad temperatūra ir zemāka par -10° līdz -15° pēc Celsija. Pēc tam vispirms tiek sabojāta lapotne un pēc tam viss augs.

Pakrantēs sekvoja Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

Maksimālais aukstums ir 110 metru, pakrantēs sekvojas gali uzaugti žymiai didesnēs uz sāvo giminaitē kalnīnē ar mīlžiniškā sekvojā – iki septyniū metru ekssmens jī jra žymiai plonesnē, nes kalnū sekvojās skersmūo siekia iki 17 metru. Dēļ savo raudonai rudos sērdies jīs taip pat jra vienas iš sekvojū medžiū, kuriū aukščiausias egzempliorius galima rasti Redwood nacionaliniame parke JAV Kalifornijos valstijoje. Medis jra visžalis ir sudaro ploną piramidės formos karūną su ryškiai žaliais spygliais ant beveik bemazgū kamieno. Įdomu tai, kad pakrantės sekvojos turi dviejū skirtingū tipū spyglius. Viena vertus, jie jra 10–20 milimetrū ilgio, tamsiai žalios viršutinės pusės ir pilkai žalios apatinės pusės, kurie atsiranda daugiausia ant šešėliū ūgliū. Kita vertus, medyje matomi vadinamieji žvyniniai lapai, kurie jra šešias milimetrus trumpesni ir pirmiausia atsiranda viršutinėje vainiko dalyje, nukreiptoje į saulę. Beje, gana anksti galima pamatyti rausvai rudą, pluoštinę žievę, kuri skleidžia dervingą aromatą. **Natūrali vieta:** Kaip rodo pavadinimas, pakrantės sekvojos daugiausia randamos šiaurinės Kalifornijos ir JAV Oregono valstijos pakrantės zonos. **Sėkmingas auginimas:** Pakrantės sekvojos galima dauginti iš kirtimų, tačiau tai daugiausia daroma miškininkystėje. Sėklas auginai namuose galima išstisus metus. Pirmiausia sėklos turi būti stratifikuotos. Tai reiškia daigumo stimulavimą apdorojimu šaltu būdu. Lengviausias būdas tai padaryti – savaitę laikyti sėklą plastikiniame maišelyje įprastoje šaldytuvo dalyje. Tada sėklas dviem dienoms sudėkite į indą su kambario šilto vandeniū, todėl jos išbrinksta ir dar geriau sudygs. Tik tada atsargiai įspauskite į drėgną vazoninę žemę. Kaip lengvas daigiklis, sekvojū sėklos nori būti labai mažai padengtos žeme. Kultūros indą uždenkite maistine plėvele, kurioje jra skylės. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleidsia augančioje dirvoje susidaryti pelėsiai. Sėklų vazoną pastatykite šviesioje ir šiltoje vietoje, kurios temperatūra jra 15–20 °C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Norint sudygti, reikės šiek tiek kantrybės, tačiau po dviejū–šešiū savaičių turėtū pasirodyti pirmieji daigai. **Geriausia vieta:** Atkreipkite dėmesį, kad po pasodinimo pakrantės sekvojos per metus išaugis į didelį medį saulėtoje vietoje. Todėl nuo pat pradžiū turėtūme priskirti jam tinkamą vietą. Užtikrinkite gerą dirvožemio drenąžą. Kaip plokščiašaknis medis, jis nepakenčia ilgmsniū sausrū. Tačiau dėl savo tolerancijos potvyniams pakrančių delta regionuose jīs neturi problemū su sunkiu, ilgai drėgnu dirvožemiu. **Optimali priežiūra:** Įsitinkinkite, kad jūs sekvojā gauna pakankamai vandens sausais vasaros mėnesiais. Tai taip pat taikoma senesniems egzemplioriams, nes medis neturi gliū šaknū. Jaunos augalus taip pat galite parandinti į didesni indą kartą per savaitę, kol kamuolys visiškai permirks vandeniū. Sekvojoms tręšti dažniausiai nereikia. **Ziemā:** Tik apatinėje dalyje iki 10–15 centimetrū aukščio kamienas įgyja tam tikrā atsparumā žiemai sodinti lauke. Todėl iki trejū metų medį reikia laikyti kibire ir net žiemā nespripiaū laistyti. Venkite sauso šildymo oro, nes tai skatina galimą grybelio ataką. Pirmā žiemā po pasodinimo taip pat reiktū šiek tiek apsaugoti šaknū plotą – pavyzdžiū, krūmū sluoksniu. Tačiau net ir tada pakrantės sekvojos jra tik iš dalies atsparios žiemai. Paprastai jis neišteršia ilgmsniū šalčiū, kai temperatūra žemesnė nei -10°–15°C. Tada pirmiausia pažeidžiama žalumynai, o paskui – visas augalas.

Sequoia Kostali Sequoia sempervirens Redwood Evergreen

B'gholi massimu ta 'sa 110 metru, is-redwood tal-kosta jista' jikber b'mod sinifikanti akbar mill-qarib tieghu, il-muntanji jiew is-sequoia ggant - b'dijametru ta 'sa seba' metri, huwa irqaq b'mod sinifikanti, minhabba li s-redwoods tal-muntanji jilhu dijametru ta 'sa. 17-il metru. Minhabba l-qalba ahmar-kannella tieghu, huwa wkoll wiehed mis-sigar tas-redwood, li l-oghla kampsjuni taghhom jistghu jinstabu fil-Park Nazzjonal tar-Redwood fl-istat Amerikan ta' Kalifornja. Is-sigra hija evergreen u tifforma kuruna piramidali irqaq li labar ahdar jghajjat fuq zokk fil-biċċa l-kbira minghajr ghoqod. Huwa interessanti li s-redwood tal-kosta ghandu zewg tipi differenti ta 'labar. Minn naħa waħda, dawn huma twal minn 10 sa 20 millimetru, ahdar skur fuq in-naħa ta 'fuq u ahdar griz fuq in-naħa ta' taħt, li jidhru prinċipalment fuq ir-rimjiet tad-dell. Min-naħa l-oħra, is-sigra turi l-hekk imsejha weraq tal-iskala, li huma sitt millimetri iqsar u jidhru primarjament fil-parti ta 'fuq tal-kuruna li tiffaqja x-xemx. Incidentalment, il-qoxra kbira kanella hamrani, li toħroġ aroma rezina, tista 'tidher pjuttost kmieni. **Post naturali:** Kif jissuggerixxi l-isem, Redwoods tal-kosta jinstabu prinċipalment fiż-żoni kostali tat-Tramuntana ta' Kalifornja u l-istat Amerikan ta' Oregon. **Kultivazzjoni b'suċċess:** Redwoods kostali jistghu jiġu propagati minn qatghat, iżda dan isir prinċipalment fil-forestija. Il-kultivazzjoni taż-żrieragh fid-dar hija possibbli s-sena kollha. Iż-żrieragh għandhom l-ewwel jiġu stratifikati. Dan ifisser l-istimulazzjoni tal-germinazzjoni permezz ta 'trattament kiesah. L-ehfef mod biex taghmel dan huwa li taħzen iż-żerriegħa f'borża tal-plastik fis-sezzjoni tal-frigg regolari għal ġimgħa. Imbagħad poġġi iż-żrieragh f'kontenitur b' ilma shun tal-kamra għal jumejn, li jiġiegħelhom jintefxu u jiġġerminaw saħansitra ahjar. Imbagħad biss taghfasha bir-reqqa fil-hamrija tal-qsari niedja. Bħala germinatur hafif, iż-żrieragh tas-sequoia jridu jkunu koperti f'it li xejn bil-hamrija. Għatti l-bastiment tal-kultura b'cling film, li inti tipprovi d'berqoq. Dan jipproteġi l-hamrija milli tinxeff. Għandek tneħħi l-fojl għal sagħtejn kul jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-hamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taż-żerriegħa f'post hafif u shun bi 15 sa 20 ° Celsius u żomm il-hamrija tal-qsari niedja iżda mhux imxarba. Ikkollok bżonn f'it paċenzja għall-germinazzjoni, iżda wara ġimgħatejn sa sitt ġimgħat għandhom jidhru l-ewwel nebbieta. **L-ahjar post:** Jekk jogħġbok innota li wara t-thawwil, is-redwood tal-kosta se jikber f'sigra kbira matul is-snin f'post tax-xemx sħiħ. Għalhekk, għandek tassenzjaha post xieraq mill-bidu. Żgura drenagġ tajjeb tal-hamrija. Bħala sigra b'għerju catt, ma tittollerax perjodi itwal ta 'nixfa. Madankollu, minhabba t-tolleranza tagħha għall-ghargħar fir-regjuni tad-delta tal-kosti, m'għandha l-ebda problema b'hamrija tqila u twila umdiċa. **Kura ottimali:** Jekk jogħġbok moni żgur li s-sequoia tiegħek tirċievi biżżejjeđ ilma matul ix-xhur niexfa tas-sajf. Dan japplika wkoll għal kampsjuni anzjani, peress li s-sigra m'għandhiex għeruq fondi. Tista 'wkoll tgħaddas pjanti żgħar f'kontenitur akbar darba fil-ġimgħa sakemm il-ballun ikun kompletament mxarba bl-ilma. Il-fertilizzazzjoni ġeneralment mhix meħtieġa għas-sequoias. **Fix-xitwa:** Huwa biss meta t-tronk ikun lignifikat fiż-żona t'isfel sa għoli ta '10 sa 15-il centimetru għandu certu grad ta' rezistenza għax-xitwa għat-thawwil barra. Sa l-eťa ta 'tliet snin, is-sigra għandha għalhekk tinzamm f'barml u tisajja hafif anke fix-xitwa. Evita arja niexfa tat-tishin, peress li dan jippromwovi attakk fungali possibbli. Fl-ewwel xitwa wara t-thawwil, għandek ukoll tipproteġi kemmjen iż-żona ta 'l-għeruq - pereżempju b'saff ta' brushwood. Iżda anke allura s-redwood tal-kosta huwa biss parzjalment jifilhu għax-xitwa. Normalment ma jgħix perjodi itwal ta 'kesha b'temperaturi taħt -10 ° sa -15 ° Celsius. Imbagħad il-hsara sseħħ l-ewwel lill-weraq, u mbagħad lill-pjanta kollha.

Kustsequoia Sequoia sempervirens Wintergroene sequoia

De kustsequoia, met een maximale hoogte van 110 meter, kan aanzienlijk groter worden dan zijn familieleden, de berg of de mammoetboom - maar met een diameter van maximaal zeven meter is hij aanzienlijk slanker, omdat de sequoia van de berg een diameter kan bereiken van maximaal 17 meter. Vanwege zijn roodbruine kernhout is het ook een van de Redwood Trees, waarvan de hoogste exemplaren te vinden zijn in het Redwood National Park in de Amerikaanse staat Californië. De boom is wintergroen en vormt een slanke piramidevormige kroon met heldergroene naalden op een grotendeels knoopprijze stam. Het is interessant dat de kustsequoia twee verschillende soorten naalden heeft. Enerzijds zijn dit 10 tot 20 millimeter lange, donkergroene naalden aan de bovenkant en grijsgroene naalden aan de onderkant, die voornamelijk op de schaduwschotten voorkomen. Aan de andere kant vertoont de boom de zogenaamde schaalladeren, die zes millimeter korter zijn en vooral voorkomen in het bovenste deel van de kroon, die meer aan de zon wordt blootgesteld. Overigens is de roodbruine, vezelige korst vrij vroeg te herkennen en geeft een hersachtig aroma af. **Natuurlijke locatie:** Zoals de naam al doet vermoeden, worden kustsequoias voornamelijk aangetroffen in de kustgebieden in Noord-Californië en in de Amerikaanse staat Oregon. **Succesvolle teelt:** Kustsequoia-bomen kunnen worden vermeerderd uit stekken, maar dit gebeurt voornamelijk in de bosbouw. De zaden kunnen het hele jaar door binnen worden gekweekt. De zaden moeten eerst worden gestratificeerd. Dit betekent het stimuleren van kieming door middel van koude behandeling. De eenvoudigste manier om dit te doen, is door de zaden een week in een plastic zak in de normale koelkast te bewaren. Plaats de zaden vervolgens twee dagen in een vat met kamertemperatuur water, wat leidt tot zwelling en verder verbeterde kieming. Pas daarna druk je hem voorzichtig in vochtige potgrond. Sequoia-zaden willen als lichtkiem maar heel weinig met aarde bedekt worden. Dek de kweekbak af met verhoudingsfolie, die u van gaten heeft voorzien. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met 15 tot 20 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Je hebt wat geduld nodig om te ontkiemen, maar de eerste zaailingen zouden na twee tot zes weken moeten verschijnen. **De beste locatie:** Houd er rekening mee dat de kustsequoia na het uitplanten in de volle zon door de jaren heen uitgroeit tot een grote boom. Daarom moet u het vanaf het begin een geschikte plaats toewijzen. Zorg voor een goede afvoer in de vloer. Als ondiepe wortel verdraagt de boom geen langere droge periodes. Door zijn tolerantie voor overstromingen in de deltagebieden van de kust heeft het geen problemen met zware, langdurig vochthoudende bodems. **Optimale verzorging:** Zorg ervoor dat uw sequoia voldoende water krijgt in de droge zomermaanden. Dit geldt ook voor oudere exemplaren, aangezien de boom geen diepe wortels heeft. Je kunt jonge planten ook één keer per week in een grotere bak dompelen totdat de pad helemaal doordrenkt is met water. Bemesting is meestal niet nodig voor sequoias. **In de winter:** Pas wanneer de stam in het onderste gedeelte verhout is tot een hoogte van 10 tot 15 centimeter is er een zekere winterhardheid voor aanplant in de volle grond. Tot de leeftijd van drie jaar moet de boom daarom ook in de winter in de emmer en licht water worden gegeven. Vermijd droge verwarmingslucht, dit bevordert mogelijke schimmelgroei. In de eerste winter na het planten moet u ook het wortelgebied een beetje beschermen - bijvoorbeeld met een laag kreupelhout. Maar zelfs dan is de kustsequoia slechts gedeeltelijk winterbestendig. Het overleeft meestal geen langere koude periodes met temperaturen onder de -10 ° tot -15 ° Celsius. Dan wordt eerst het blad beschadigd en daarna de hele plant.

Kystsequoia Sequoia sempervirens Eviggrønn Redwood

Med en maksimal høyde på opptil 110 meter kan kystens redwood vokse seg betydelig større enn sin slektning, fjellet eller gigantisk sequoia – med en diameter på opptil syv meter er den betydelig slankere, fordi fjellredwooden når en diameter på opptil 17 meter. På grunn av sin rødbrune kjerneved, er den også en av redwood-trærne, de høyeste eksemplarene av disse finnes i Redwood National Park i den amerikanske delstaten California. Treet er eviggrønt og danner en slank pyramideformet krone med knallgrønne nåler på en stort sett knutefri stamme. Det er interessant at kysten redwood har to forskjellige typer nåler. På den ene siden er disse 10 til 20 millimeter lange, mørkegrønne på oversiden og grågrønne på undersiden, som vises hovedsakelig på skyggeskuddene. På den annen side viser treet de såkalte skjellbladene, som er seks millimeter kortere og først og fremst vises i den øvre delen av kronen som vender mot sola. Den rødbrune, fibrose barken, som utstråler en harpiksaktig aroma, kan forøvrig sees ganske tidlig. **Naturlig beliggenhet:** Som navnet antyder, finnes kystredwood hovedsakelig i kystområdene i Nord-California og den amerikanske delstaten Oregon. **Vellykket dyrking:** Kystredskog kan formeres fra stiklinger, men dette gjøres hovedsakelig i skogbruket. Dyrking av frøene i huset er mulig hele året. Frøene skal først stratifiseres. Dette betyr stimulering av spiring ved kuldebehandling. Den enkleste måten å gjøre dette på er å oppbevare frøet i en plastpose i den vanlige kjøleskapsdelen i en uke. Legg så frøene i en beholder med romvarmt vann i to dager, noe som får dem til å svelle og spire enda bedre. Først da presser du den forsiktig ned i fuktig pottejord. Som en lett spiring vil sequoia frø bare dekket svært lite med jord. Dekk kulturkaret med matfilm, som du forsyrer med hull. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Plasser frøpotten på et lett og varmt sted med 15 til 20° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Du trenger litt tålmodighet for å spire, men etter to til seks uker bør de første frøplantene dukke opp. **Den beste beliggenheten:** Vær oppmerksom på at etter utplanting vil kystens redwood vokse til et stort tre med årene i full sol. Derfor bør du tildele den et passende sted fra starten av. Sørg for god jorddrenering. Som et flatrotet tre tåler det ikke lengre tørkeperioder. Men på grunn av sin toleranse for flom i deltaområdene ved kysten, har den ingen problemer med tunge, langfuktige jordsmonn. **Optimal omsorg:** Sørg for at sequoiaen din får nok vann i de tørre sommermånedene. Dette gjelder også eldre eksemplarer, da treet ikke har dype røtter. Du kan også senke noen planter i en større beholder en gang i uken til ballen er helt gjennomvåt med vann. Befruktning er vanligvis ikke nødvendig for sequoiaer. **Om vinteren:** Først når stammen er lignifisert i det nedre området opp til en høyde på 10 til 15 centimeter, har den en viss grad av vinterhardhet for planting utendørs. Frem til tre års alder bør derfor treet holdes i bønne og vannes lett også om vinteren. Unngå tørr oppvarmingsluft, da dette fremmer et mulig soppangrep. Den første vinteren etter utplanting bør du også beskytte rotområdet noe – for eksempel med et lag børtstærk. Men selv da er kystens redwood bare delvis vinterhard. Den overlever vanligvis ikke lengre perioder med kulde med temperaturer under -10° til -15° Celsius. Da oppstår skader først på bladverket, og deretter på hele planten.

Sekwoja Przybrzeżna Sequoia sempervirens Sekwoja zimozielona

Nadbrzeżna sekwoja może wyrosnąć do 110 metrów wyraźnie wyższa niż jej krewna sekwoja olbrzymia, podczas gdy jej obwód pnia jest do siedmiu metrów znacznie smuklejszy niż masywny pień sekwoi olbrzymiej, który ma do 17 metrów. Ze swoim kasztanowym twardzielem należy również do drzew sekwoi, które występują w największej liczbie w Parku Narodowym Redwood w amerykańskim stanie Kalifornia. Wiecznie zielone drzewo wyrasta na smukłą piramidálną koronę z jasnozielonymi igłami na szczycie szeroko pozbawionego gałęzi pnia. Ciekawostką jest fakt, że Coastal Redwood produkuje dwa różne rodzaje igieł. Istnieją igły o długości od 10 do 20 mm z ciemnozieloną górną stroną i szaro-zielonym spodem, które najczęściej pojawiają się na zacienionych pędach – po drugie są krótsze, tak zwane liście luszek o długości zaledwie sześciu mm, które zwykle znajdują się w górnej części wierzchołka drzewa, bliżej słońca. Czerwono-brązowa, włóknista kora drzewa rozwija się już we wczesnym stadium wzrostu i wydziela żywiczny zapach. **Naturalne położenie:** Jak sama nazwa wskazuje, sekwoja przybrzeżna rośnie naturalnie na obszarach przybrzeżnych północnej Kalifornii oraz w amerykańskim stanie Oregon. **Udana uprawa:** Nadbrzeżne drzewa sekwoi można rozmnażać przez sadzonki, co zasadniczo odbywa się w leśnictwie. Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest również możliwe przez cały rok. Zaleca się najpierw rozwarstwienie nasiona, co oznacza stymulację i przgotowanie nasion przez obróbkę na zimno. W tym celu należy przechowywać go w plastikowej torbie w zwykłej lodówce przez około tydzień. Następnie umieść nasiona na kolejny dzień w ciepłej wodzie w celu zaręgowania, aby obrzek dodatkowo zwiększył ich zdolność kiełkowania. Teraz możesz delikatnie wcisnąć nasiona do wilgotnego kompostu doniczkowego. Jako lekki kiełkujący nasiona sekwoi przybrzeżnej potrzebują tylko bardzo cienkiej warstwy ziemi kompostowej na wierzchu. Przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby ziemia nie wyschła, ale nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmować ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompozycji doniczkowej. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze od 15 ° C do 20 ° Celsjusza i utrzymuj ziemię w stanie wilgotnym, ale nie mokrym. Możesz potrzebować trochę cierpliwości do kiełkowania, ale w ciągu dwóch do sześciu tygodni pojawiają się pierwsze sadzonki. **Najlepsza lokalizacja:** Pamiętaj, że sekwoja przybrzeżna stanie się bardzo wysokim drzewem, więc mądrze wybierz pełne nasłonecznienie do sadzenia na zewnątrz, najlepiej z dobrą drenażem gleby. Drzewo jest rośliną płytko ukorzenioną i nie toleruje dłuższych okresów suszy. Z drugiej strony sekwoja przybrzeżna może bez problemu poradzić sobie z ciężkimi i długą wilgotnymi glebami, ponieważ jest przyzwyczajona do powodzi w regionach delty w pobliżu wybrzeża. **Optymalna pielęgnacja:** Upewnij się, że przybrzeżna sekwoja otrzymuje wystarczającą ilość wody podczas suchego lata. Dotyczy to również starszych drzew, ponieważ nie jest głęboko zakorzeniony. Raz w tygodniu młodsze rośliny można również zanurzać w większym pojemniku z wodą, aż nasiąkną zakrzepłe korzenie. Nawożenie zwykle nie jest konieczne. **W zimę:** Dopiero po zdrewnieniu pnia w dolnym końcu do 10 lub 15 cm jest wystarczająco mrozoodporny, aby można go było sadzić na zewnątrz. Dlatego przez pierwsze trzy lata sekwoja przybrzeżna powinna być trzymana w wannie i musi być umiarkowanie podlewana zimą. Najlepiej trzymać go z dala od suchego powietrza grzejnika, aby zapobiec inwazji szkodników. Podczas pierwszej zimy na dworze drzewo powinno mieć zapewnioną ochronę korzenia, na przykład warstwę chrustu. Nawet wtedy sekwoja przybrzeżna będzie tylko częściowo odporna na mróz i zwykle nie radzi sobie z dłuższymi okresami mrozu w temperaturach poniżej -10 ° do -15 ° Celsjusza. Najpierw wpłynie to na liście, a potem całe drzewo.

Sequóia Costeira Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

Com altura máxima de até 110 metros, a sequóia costeira pode crescer significativamente mais do que sua parente, a montanha ou sequóia gigante - com um diâmetro de até sete metros, ela é significativamente mais fina, porque as sequóias das montanhas atingem um diâmetro de até 17 metros. Devido ao seu cerne marrom-avermelhado, é também uma das sequóias, cujos exemplares mais altos podem ser encontrados no Redwood National Park, no estado americano da Califórnia. A árvore é perene e forma uma coroa piramidal delgada com agulhas verdes brilhantes em um tronco em grande parte sem nós. É interessante que a sequóia costeira tenha dois tipos diferentes de agulhas. Por um lado, têm 10 a 20 milímetros de comprimento, verde escuro na parte superior e verde-acinzentado na parte inferior, que aparecem principalmente nos brotos de sombra. Por outro lado, a árvore apresenta as chamadas folhas de escama, que são seis milímetros mais curtas e aparecem principalmente na parte superior da copa voltada para o sol. Aliás, a casca fibrosa, castanho-avermelhada, que exala um aroma resinoso, pode ser vista logo no início. **Localização natural:** Como o nome sugere, as sequóias costeiras são encontradas principalmente nas áreas costeiras do norte da Califórnia e no estado americano de Oregon. **Cultivo bem sucedido:** As sequóias costeiras podem ser propagadas a partir de estacas, mas isso é feito principalmente na silvicultura. O cultivo das sementes em casa é possível durante todo o ano. As sementes devem primeiro ser estratificadas. Isso significa a estimulação da germinação por tratamento a frio. A maneira mais fácil de fazer isso é armazenar a semente em um saco plástico na seção normal da geladeira por uma semana. Em seguida, coloque as sementes em um recipiente com água morna por dois dias, o que faz com que inchem e germinem ainda melhor. Só então você o pressiona cuidadosamente no solo úmido. Como um germinador leve, as sementes de sequóia só querem ser cobertas muito pouco com terra. Cubra o recipiente de cultura com filme plástico, que você fornece com furos. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com 15 a 20 ° Celsius e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. Você precisará de um pouco de paciência para germinar, mas depois de duas a seis semanas as primeiras mudas devem aparecer. **A melhor localização:** Por favor, note que após o plantio, a sequóia costeira crescerá em uma grande árvore ao longo dos anos em um local de sol pleno. Portanto, você deve atribuir a ele um local apropriado desde o início. Garanta uma boa drenagem do solo. Por ser uma árvore de raiz chata, não tolera longos períodos de seca. No entanto, devido à sua tolerância a inundações das regiões do delta das costas, não tem problemas com solos pesados e de longa umidade. **Cuidado ideal:** Certifique-se de que sua sequóia receba água suficiente durante os meses secos de verão. Isso também se aplica a espécies mais antigas, pois a árvore não possui raízes profundas. Você também pode mergulhar as plantas jovens em um recipiente maior uma vez por semana até que a bola esteja completamente encharcada de água. A fertilização geralmente não é necessária para as sequóias. **No inverno:** Somente quando o tronco é lignificado na parte inferior até uma altura de 10 a 15 centímetros é que ele apresenta certa resistência ao inverno para o plantio ao ar livre. Até os três anos de idade, a árvore deve ser mantida em um balde e regada levemente, mesmo no inverno. Evite ar de aquecimento seco, pois isso promove um possível ataque de fungos. No primeiro inverno após o plantio, você também deve proteger um pouco a área da raiz - por exemplo, com uma camada de mato. Mas, mesmo assim, a sequóia costeira é apenas parcialmente resistente ao inverno. Geralmente não sobrevive a longos períodos de frio com temperaturas abaixo de -10° a -15° Celsius. Em seguida, o dano ocorre primeiro na folhagem e depois em toda a planta.

Sechoia De Coastă Sequoia sempervirens Redwood verde

Cu o înălțime maximă de până la 110 metri, sequoia de coastă poate fi semnificativ mai mare decât ruda sa, muntele sau sequoia gigant - dar cu un diametru de până la șapte metri este semnificativ mai subțire, deoarece sequoia de munte poate atinge un diametru de până la 17 metri. Datorită lemnului de inimă roșu-maroon, acesta este, de asemenea, unul dintre copacii de secuiesc, dintre care cele mai înalte exemplare pot fi găsite în Parcul Național Redwood din statul american California. Arborii este veșnic verde și formează o coroană subțire asemănătoare unei piramide, cu ace verzi strălucitoare pe un tronchi în mare parte fără noduri. Este interesant faptul că sequoia de coastă are două tipuri diferite de ace. Pe de o parte, ace au 10-20 mm lungime, ace de culoare verde închis în partea de sus și ace de culoare gri-verde pe partea inferioară, care apar în principal pe lăstarii umbrei. Pe de altă parte, arborele prezintă așa-numitele frunze de scară, care sunt cu șase milimetri mai scurte și apar în principal în partea superioară a coroanei, care este mai expusă la soare. Apropo, coaja roșie-maroon, fibroasă, poate fi recunoscută destul de devreme, emanând o aromă rășinoasă. **Localitate naturală:** După cum sugerează și numele, secuioasele de coastă se găsesc în principal în zona de coastă din nordul Californiei și în statul american Oregon. **Cultivare de succes:** Arborii sequoia de coastă pot fi răspândiți prin butași, dar acest lucru se face în principal în silvicultură. Semintele pot fi cultivate în interior tot timpul anului. Semintele trebuie mai întâi stratificate. Această însemnă stimulare germinării prin tratament la rece. Cel mai simplu mod de a face acest lucru este să depozitați semintele într-o pungă de plastic în zona normală a frigiderului timp de o săptămână. Apoi puneți semintele într-un vas cu apă caldă în cameră de două zile, ceea ce duce la umflături și la îmbunătățirea germinării. Abia atunci îi apăsați cu atenție în solul de ghiveci umed. În calitate de germinator ușor, semintele de sequoia vor să fie acoperite foarte puțin cu pământ. Acoperiți vasul de cultivare cu folie alimentară, pe care ați prevăzut-o cu găuri. Acest lucru protejează pământul de uscare. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mugăciului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc ușor și cald, cu 15 până la 20 ° Celsius și mențineți solul de cultivare umed, dar nu umed. Veți avea nevoie de puțină răbdare pentru germinare, dar primele răsaduri ar trebui să apară după două până la șase săptămâni. **Cea mai bună locație:** Vă rugăm să rețineți că, după plantare, sequoia de coastă va deveni un copac mare de-a lungul anilor, în plin soare. Prin urmare, ar trebui să îi atribuiți un loc adecvat de la început. Asigurați-vă că aveți un drenaj bun al podelei. Ca rădăcină superficială, copacul nu tolerează perioade mai lungi de uscare. Datorită toleranței sale la inundații în regiunile deltice ale coastelor, nu are probleme cu solurile grele, pe termen lung, care păstrează umezeala. **Îngrijire optimă:** Vă rugăm să vă asigurați că sequoia dvs. primește suficientă apă în lunile secetoase de vară. Acest lucru se aplică și exemplarelor mai vechi, deoarece copacul nu are rădăcini adânci. Puteți, de asemenea, să scufundați plantele tinere într-un recipient mai mare o dată pe săptămână până când bila este complet înmuiată cu apă. Fertilizarea nu este de obicei necesară copacilor sequoia. **În iarnă:** Numai când trunchiul este lignificat în zona inferioară până la o înălțime de 10 până la 15 centimetri, există o anumită rezistență la iarnă pentru o plantare în aer liber. Prin urmare, până la vârsta de trei ani, arborele trebuie ținut în galeată și udat ușor chiar și iarnă. Evitați aerul încălzit uscat, deoarece acesta favorizează o posibilă creștere a ciupercilor. În prima iarnă după plantare, ar trebui să protejați și zona rădăcinii puțin - de exemplu cu un strat de tufă. Dar chiar și atunci, sequoia de coastă este doar parțial rezistentă la iarnă. De obicei, nu supraviețuiește vremurilor mai reci cu temperaturi sub -10 ° până la -15 ° Celsius. Apoi frunzele sunt mai întâi deteriorate și apoi întreaga plantă.

Coastal Sequoia Sequoia sempervirens Evergreen redwood

Med en maximal höjd på upp till 110 meter kan kusten sequoia vara betydligt större än sin släkting, berget eller jätte sequoia - men med en diameter på upp till sju meter är det betydligt smalare, eftersom berg sequoia kan nå en diameter på upp till 17 meter. På grund av sitt rödbruna kärvede är det också ett av Redwood-träd, vars högsta exemplar finns i Redwood National Park i USA: s delstat Kalifornien. Trädet är vintergrönt och bildar en smal pyramidliknande krona med ljusgröna nålar på en till stor del knutfri stam. Det är intressant att kustnätet har två olika typer av nålar. Å ena sidan är dessa 10 till 20 millimeter långa, mörkgröna nålar på toppen och grågröna nålar på botten som främst förekommer på skuggskotten. Å andra sidan visar trädet de så kallade skalbladen, som är sex millimeter kortare och förekommer främst i den övre delen av kronan, som är mer utsatt för solen. Förresten, den rödbruna, fibrösa skalen kan kännas igen ganska tidigt och ger en hartsartad arom. **Naturligt läge:** Som namnet antyder finns kustsekvenser främst i kustområdena i norra Kalifornien och i USA: s delstat Oregon. **Framgångsrik odling:** Kust sequoia träd kan förökas från sticklingar, men detta görs främst inom skogsbruket. Fröna kan odlas inomhus året runt. Fröna bör först stratifieras. Detta innebär att stimulera grobarhet genom kall behandling. Det enklaste sättet att göra detta är att lagra fröna i en plastpåse i det normala kylskåpet i en vecka. Placera sedan fröna i ett kärl med rumsvarmt vatten i två dagar, vilket leder till svullnad och ytterligare förbättrad groningen. Först då trycker du försiktigt i fuktig krukväxt. Som en lätt groningen vill sequoia från bara täckas mycket lite med jorden. Täck odlingskärl med plastfolie, som du har försett med hål. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärl på en lätt och varm plats med 15 till 20 ° Celsius och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Du behöver lite tålmodighet för spiring, men de första plantorna ska visas efter två till sex veckor. **Den bästa platsen:** Observera att efter plantering kommer kustsekvensen att växa till ett stort träd genom åren i full sol. Därför bör du tilldela det en lämplig plats från början. Se till att du har bra golvväxt. Som en grund rot till trädet inte längre torra perioder. På grund av dess tolerans mot översvämningar i deltaområdena på kusten har den inga problem med tunga, långvariga fukthållande jordar. **Optimal vård:** Se till att din sequoia får tillräckligt med vatten under de torra sommarmånaderna. Detta gäller även äldre exemplar, eftersom trädet inte har djupa rötter. Du kan också doppa unga växter i en större behållare en gång i veckan tills bollen är helt blöt med vatten. Befrukning är vanligtvis inte nödvändig för sequoia-träd. **På vintern:** Först när bagageutrymmet är bränt till en höjd av 10 till 15 centimeter i det nedre området finns det en viss vinterhårdhet för plantering utomhus. Trädet bör därför förvaras i hinken upp till tre års ålder och vattnas lätt även på vintern. Undvik torr uppvärmningsluft eftersom detta främjar möjlig svamp tillväxt. Under den första vintern efter plantering bör du också skydda rotområdet lite - till exempel med ett lager borstved. Men även då är kustring endast delvis vintertätt. Det överlever vanligtvis inte längre kalla perioder med temperaturer under -10 ° till -15 ° Celsius. Sedan skadas löverket först och sedan hela växten.

Pobrežná Sequoia Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

S maximálnou výškou až 110 metrov môže sekvojovec pobrežný výrazne dorásť ako jeho príbuzný sekvojovec horský či obrovský - s priemerom až sedem metrov je výrazne štíhlejší, pretože sekvoja horské dosahujú priemer až 17 metrov. Pre svoje červenohnedé jadrové drevo patrí aj medzi sekvoje, ktorých najvyššie exempláre nájdeme v národnom parku Redwood v americkom štáte Kalifornia. Strom je vždyzelený a tvorí štíhlu pyramidovú korunu s jasne zelenými ihličkami na kmeni prevažne bez uzlov. Zaujímavosťou je, že pobrežná sekvoja má dva rôzne druhy ihliel. Na jednej strane sú 10 až 20 milimetrov dlhé, na vrchnej strane tmavozelené a na spodnej strane sivozelené, ktoré sa objavujú najmä na tieňových výhonkoch. Na druhej strane strom vykazujú takzvané šupinové listy, ktoré sú o šesť milimetrov kratšie a objavujú sa predovšetkým v hornej časti koruny prívratenej k slnku. Mimochodom, červenohnedú, vláknitú kôru, ktorá vyžaruje živcovú arómu, možno vidieť pomerne skoro. **Prirodzená poloha:** Ako už názov napovedá, pobrežné sekvoje sa vyskytujú najmä v pobrežných oblastiach severnej Kalifornie a amerického štátu Oregon. **Úspešná kultivácia:** Pobrežné sekvoje sa dajú množiť z odrezkov, ale to sa robí hlavne v leśnictve. Pestovanie semien v dome je možné po celý rok. Semená by sa mali najskôr stratifikovať. To znamená stimuláciu klíčenia úpravou chladom. Najjednoduchší spôsob, ako to urobiť, je skladovať semienko v plastovom vrecku v bežnej chladničke na týždeň. Potom semená umiestnite na dva dni do nádoby s izbovou teplou vodou, čo spôsobí, že napučia a ešte lepšie vyklíčia. Až potom ho opatrne vtlačíte do vlhkej zeme. Semená sekvoje ako ľahkého klíčaceho prostriedku chcuť byť len veľmi málo pokryté zeminou. Kultivačnú nádobu prikryte potravinovou fóliou, ktorú opatríte otvormi. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Umiestnite kvetináč na svetlé a teplé miesto s teplotou 15 až 20 ° C a udržiajte pôdu v kvetináči vlhkú, ale nie mokrú. Na klíčenie budete potrebovať trochu trpezlivosti, ale po dvoch až šiestich týždňoch by sa mali objaviť prvé sadenice. **Najlepšie umiestnenie:** Upozorňujeme, že po vysadení z pobrežnej sekvoje vyrastie v priebehu rokov na mieste plného slnka veľký strom. Preto by ste mu mali hneď od začiatku pridať vhodné miesto. Zabezpečte dobré odvodnenie pôdy. Ako plochokorená drevena neznáša dlhšie obdobia sucha. Vzhľadom na toleranciu záplav v delťových oblastiach pobrežia však nemá problém s takými podmienkami s dlhou vlhkosťou. **Optimálna starostlivosť:** Zaisťte, aby vaša sekvoja počas suchých letných mesiacov dostávala dostatok vody. Platí to aj pre staršie exempláre, keďže strom nemá dlhoké korene. Mladé rastlinky môžete raz týždenne ponoriť aj do väčšej nádoby, kým guľa nie je úplne nasiaknutá vodou. Hnojenie zvyčajne nie je potrebné pre sekvoje. **V zime:** Až pri lignifikácii kmeňa v spodnej časti do výšky 10 až 15 centimetrov má určitý stupeň zimnej odolnosti na výsadbú vonku. Do troch rokov potreba stromček držať vo vedre a mierne polievať aj v zime. Vyhnete sa suchému vykurovaciemu vzduchu, pretože to podporuje možné napadnutie hubami. V prvej zime po výsadbe by ste mali trochu chrániť aj koreňovú oblasť - napríklad vrstvou dreva. Ale aj tak je pobrežná sekvoja mrazuvzdorná len čiastočne. Väčšinou neprežije dlhšie obdobia chladu s teplotami pod -10° až -15° Celzia. Potom dôjde k poškodeniu najprv listia a potom celej rastliny.

Obalna sekvoja Sequoia sempervirens Zimzelena sekvoja

Obalna sekvoja lahko z največjo višino do 110 metrov zraste bistveno večja od sorodnice gorske ali orjaške sekvoje - s premerom do sedem metrov je bistveno vitkejša, saj gorske sekvoje dosežejo premer do 17 metrov. Zaradi rdeče rjave srčlike spada tudi med sekvoje, katere najvišje primerke najdemo v nacionalnem parku Redwood v ameriški zvezni državi Kaliforniji. Drevo je zimzeleno in tvori vitko piramidasto krošnje s svetlo zelenimi iglicami na večinaoma brez grč. Zanimivo je, da ima obalna sekvoja dve različni vrsti iglic. Na eni strani so dolgi od 10 do 20 milimetrov, temno zeleni na zgornji strani in sivozeleni na spodnji strani, ki se pojavljajo predvsem na senčnih poganjkih. Po drugi strani pa ima drevo tako imenovane luskaste liste, ki so šest milimetrov krajši in se pojavljajo predvsem v zgornjem delu krošnje, ki je obrnjena proti soncu. Mimogrede, že zelo zgodaj opazimo rdečkasto rjavo, vlaknato lubje, ki izžareva smolnat vonj. **Naravni habitat:** Kot že ime pove, se obalne sekvoje večinaoma nahajajo na obalnih območjih severne Kalifornije in ameriške zvezne države Oregon. **Navodila za gojenje:** Primorske sekvoje je mogoče razmnoževati s potaknjenci, vendar se to izvaja predvsem v gozdarstvu. Gojenje semen v hiši je možno vse leto. Semena je treba najprej stratificirati. To pomeni spodbujanje kalitve s hladno obdelavo. Najlažji način za to je, da seme za en teden shranite v plastični vrečki v običajnem delu hladilnika. Nato semena za dva dni postavimo v posodo s sobno toplo vodo, kar povzroči, da nabreknejo in še bolj vzklijejo. Šele nato ga previdno vtlačite v vlažno zemljo za lončnice. Kot lahka kalilnica semena sekvoje želijo le zelo malo prekriti z zemljo. Posodo z kulturo pokrijte s folijo za živila, ki jo opremite z luknjami. To štiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s temperaturo od 15 do 20 ° C, zemlja v lončku pa naj bo vlažna, vendar ne mokra. Za kalitev boste potrebovali nekaj potrpljenja, a po dveh do šestih tednih naj bi se pojavile prve sadike. **Najboljša lokacija:** Upoštevajte, da bo obalna sekvoja po sajenju z leti zrasla v veliko drevo na polnem soncu. Zato mu že na začetku določite ustrezno mesto. Poskrbite za dobro drenažo tal. Kot drevo z ravnimi koreninami ne prenaša daljših sušnih obdobij. Vendar pa zaradi svoje odpornosti na poplave v obalnih območjih delte nima težav s težkimi, dolgotrajno vlažnimi tlemi. **Optimalna nega:** Poskrbite, da vaša sekvoja v suhih poletnih mesecih dobi dovolj vode. To velja tudi za starejše primerke, saj drevo nima globokih korenin. Mlade rastline lahko enkrat na teden potopite tudi v večjo posodo, dokler se kroglja popolnoma ne prepoji z vodo. Gnojenje za sekvoje običajno ni potrebno. **V zimskem času:** Šele ko je deblo v spodnjem delu olesnelo do višine 10 do 15 centimetrov, ima določeno stopnjo prezimnosti za sajenje na prostem. Drevo do tretjega leta starosti zato hranimo v vedru in ga tudi pozimi rahlo zalivamo. Izogibajte se suhemu ogrevalnemu zraku, saj to spodbuja morebiten napad glivic. V prvi zimi po sajenju je treba nekoliko zaščititi tudi koreninski predel - na primer s plastjo grmičevja. A tudi takrat je obalna sekvoja le delno prezimno trdna. Običajno ne preživi daljšega mraza s temperaturami pod -10° do -15° Celzija. Takrat pride do poškodb najprej na listju, nato pa na celotni rastlini.

Secuoya roja Sequoia sempervirens Redwood siempre verde

La secuoya roja puede alcanzar una altura de 110 metros, por lo cual es bastante más alto que su familiar la secuoya gigante, pero su diámetro de hasta siete metros es bastante más delgado, ya que la secuoya gigante puede alcanzar un diámetro de 17 metros. Por su duramen de color marrón rojizo pertenece a los Redwood trees. Los ejemplares más altos se encuentran en el Parque Nacional Redwood en el estado de California de EEUU. El árbol esta siempre verde, desarrolla una corona de forma piramidal con agujas verdes brillantes y un tronco en su mayor parte liso, sin ramas. Lo interesante de este árbol es que muestra dos tipos de agujas. Unas son de 10 a 20 centímetros de largo, por el haz verde oscuro y por el inverso verde grisáceo, que se muestran sobre todo en partes sombreadas. Otras de solo 6 milímetros de largo, planas lanceoladas que crecen en la parte más soleada y superior de la corona del árbol. Desde muy temprana edad se puede apreciar su corteza marrón rojiza que desprende un aroma resinoso. **Ubicación natural:** La secuoya de California, como su nombre indica, proviene de zonas costeras del norte de California, además del estado de Oregon de EEUU. **Cultivo exitoso:** La secuoya de California se puede reproducir a través de estacas, lo que se suele hacer en la silvicultura. La semilla se puede criar en interior durante todo el año. Previamente debe estratificarse. Esto quiere decir que para aumentar la germinación de las semillas, éstas necesitan un tratamiento en frío. Deposite las semillas durante una semana en una bolsa de plástico en el frigorífico. Después mantenga las semillas durante dos días en agua a temperatura ambiente, lo que provocará que las semillas se hidraten y a su vez ayude a la germinación de las mismas. Introduzca las semillas en el sustrato pero no las entierre, cúbralas solo con un poco de tierra. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujeréelo. Así protegerá a la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido entre 15 y 20 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. Tenga paciencia, la germinación tarda en producirse entre dos a seis semanas. **La mejor ubicación:** Por favor, tenga en cuenta que la secuoya roja una vez plantada en un lugar con pleno sol, crece hasta convertirse en un árbol bastante grande. Por lo que debe designarle desde un principio un sitio apropiado. Cuidé un buen drenaje del suelo. Este árbol no tolera periodos largos de sequedad, por sus raíces planas. Pero si en cambio, no tiene problemas con suelos que mantengan la humedad durante mucho tiempo, por su tolerancia a inundaciones en zonas delta de costas. **Cuidado óptimo:** Por favor, en los meses de verano cuide que su árbol tenga suficiente agua. Esto también debe tenerlo en cuenta en árboles con más edad, porque sus raíces no permanecen a mucha profundidad. Puede sacar las plantas jóvenes de su recipiente una vez a la semana y regarlo en agua hasta que su fardo se haya empapado bien de agua. Por lo general la secuoya no necesita abono. **En el invierno:** Cuando la parte baja del tronco está endurecida hasta una altura de 10 a 15 centímetros, su árbol será suficientemente resistente al frío y estará listo para ser plantado en exterior. Hasta los tres años debe mantener el árbol en maceta y en invierno regarlo poco. Evita el aire seco de calefacción, puede provocar micosis. Durante el primer invierno en exterior después de plantarlo, debe proteger el cepellón, por ejemplo con chasca. Aun así no será su secuoya de California completamente resistente al invierno. No suele resistir durante periodos prolongados, temperaturas por debajo de los -10 a -15 grados. Al principio aparecerá un daño del follaje y después en todo el árbol.

Pobřežní Sequoia Sequoia sempervirens Evergreen Redwood

S maximální výškou až 110 metrů může sekvojovec pobřežní vyrůst výrazně větší než jeho příbuzný sekvojovec horský či obří - s průměrem až sedm metrů je výrazně štíhlejší, protože sekvoje horské dosahují průměru až 17 metrů. Pro své červenohnědé jádrové dřevo patří také mezi sekvoje, jejichž nejvyšší exempláře najdeme v národním parku Redwood v americkém státě Kalifornie. Strom je stálezelený a tvoří štíhlou pyramidální korunu s jasně zelenými jehlicemi na kmeni převážně bez suků. Zajímavostí je, že sekvojovec pobřežní má dva různé druhy jehlicí. Ty jsou jednak 10 až 20 milimetrů dlouhé, na horní straně tmavě zelené a na spodní straně šedozelené, které se objevují především na stínových větvích. Na druhé straně strom vykazuje tzv. šupinové listy, které jsou o šest milimetrů kratší a objevují se především v horní části koruny přivrácené ke slunci. Mimochodem, červenohnědá, vláknitá kůra, která vyzužuje pryskyřičné aroma, je vidět poměrně brzy. **Přirozená poloha:** Jak název napovídá, pobřežní sekvoje se vyskytují především v pobřežních oblastech severní Kalifornie a amerického státu Oregon. **Úspěšné pěstování:** Pobřežní sekvoje se dají množit z řízků, ale to se dělá hlavně v lesnictví. Pěstování semen v domě je možné po celý rok. Semena by měla být nejprve stratifikována. To znamená stimulaci klíčení úpravou chladem. Nejjednodušší způsob, jak to udělat, je skladovat semínko na týden v plastovém sáčku v běžné chladničce. Poté semena umístíte na dva dny do nádoby s pokojově teplou vodou, což způsobí, že nabobtnají a ještě lépe vyklíčí. Teprve poté je opatrně vmáčkněte do vlhké zeminy. Jako lehký klíčící prostředek chtějí semena sekvoje jen velmi málo zasypat zeminou. Kultivační nádobu zakryjte potravinářskou fólií, kterou opatříte otvory. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísni na rostoucí půdě. Umístíte květináč na světlé a teplé místo s teplotou 15 až 20 °C a udržujte zeminu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Na klíčení budete potřebovat trochu trpělivosti, ale po dvou až šesti týdnech by se měly objevit první rostlinky. **Nejlepší umístění:** Vezměte prosím na vědomí, že po vysazení z pobřežní sekvoje v průběhu let na plném slunci vyrostou velké stromy. Proto byste mu měli od začátku přiřadit vhodné místo. Zajistěte dobré odvodnění půdy. Jako plochokořená dřevina nesnáší delší období sucha. Díky své toleranci vůči záplavám v deltách pobřeží však nemá problém s těžkou půdou s dlouhou vlhkostí. **Optimální péče:** Zajistěte, aby vaše sekvoje během suchých letních měsíců dostávaly dostatek vody. To platí i pro starší exempláře, protože strom nemá hluboké kořeny. Mladé rostlinky můžete také jednou týdně ponořit do větší nádoby, dokud nebude kulička zcela nasáklá vodou. Hnojení u sekvoji většinou není nutné. **V zimě:** Teprve když je kmen zdřevnatělý ve spodní části do výšky 10 až 15 centimetrů, má určitý stupeň zimovzdornosti pro venkovní výsadbu. Do tří let věku by se proto stromek měl uchovávat v kbelíku a i v zimě mírně zalévat. Vyvarujte se suchého topného vzduchu, protože to podporuje možné napadení houbami. V první zimě po výsadbě byste měli také trochu chránit kořenovou oblast - například vrstvou kletu. Ale i tak je pobřežní sekvoje mrazuvzdorná jen částečně. Obvykle nepřežije delší období chladu s teplotami pod -10° až -15° Celsia. Poté dojde k poškození nejprve listů a poté celé rostliny.

Kıyı Sekoyası Sequoia sempervirens Dökmeyen Sekoya

110 metreye kadar maksimum yüksekliğe sahip olan kıyı sekoyası, akrahası olan dağdan veya dev sekoyadan önemli ölçüde daha büyük büyüyebilir - yedi metreye kadar bir çapa sahip, önemli ölçüde daha incedir, çünkü dağ sekoyalı bir çapa ulaşır. 17 metre. Kırmızı-kahverengi öz odunu nedeniyle aynı zamanda en uzun örnekleri ABD'nin Kaliforniya eyaletindeki Redwood Ulusal Parkı'nda bulunan sekoya ağaçlarından biridir. Ağaç her zaman yeşildir ve büyük ölçüde düğünsüz bir gövde üzerinde parlak yeşil iğnelerle ince piramidal bir biçim oluşturur. Sahil sekoyasının iki farklı türüne sahip olması ilginçtir. Bir yandan bunlar 10 ila 20 milimetre uzunluğunda, üst tarafları koyu yeşil, alt tarafları gri-yeşil, ağırlıklı olarak gölge sürgünlerinde görülür. Öte yandan, ağaç, altı milimetre daha kısa olan ve esas olarak tacın güneşe bakan üst kısmında görünen pullu yaprakları gösterir. Bu arada, reçineli bir aroma yayan kırmızımsı kahverengi, lifli kabuk oldukça erken görülebilir. **Doğal konum:** Adından da anlaşılacağı gibi, kıyı sekoyalı esas olarak kuzey Kaliforniya'nın kıyı bölgelerinde ve ABD'nin Oregon eyaletinde bulunur. **Başarılı yetiştirme:** Kıyı sekoyalı kesimlerden çoğaltılabilir, ancak bu esas olarak ormancılıkta yapılır. Evdeki tohumların ekimi tüm yıl boyunca mümkündür. Tohumlar önce tabakalanmalıdır. Bu, soğuk muamele ile çimlenmenin uyarılması anlamına gelir. Bunu yapmanın en kolay yolu, tohumu bir hafta boyunca normal buzdolabı bölümünde plastik bir torba içinde saklamaktır. Daha sonra tohumları oda sıcaklığında suyla dolu bir kaba iki gün boyunca koyun, bu onların daha iyi şişmesine ve çimlenmesine neden olur. Ancak o zaman dikkatlice nemli saksı toprağına bastırabilirsiniz. Hafif bir çimlendirici olarak, sekoya tohumları sadece çok az toprakla örtülmek ister. Kültür kabının üzerini delikler açtığınız streç film ile kapatın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum saksısını 15 ila 20°C'de hafif ve sıcak bir yere koyun ve saksı toprağına nemli tutun ama ıslak tutmayın. Çimlenme için biraz sabırlı olmanız gerekecek, ancak iki ila altı hafta sonra ilk fideler görünmelidir. **En iyi konum:** Dikimden sonra, kıyı sekoyasının tam güneş alan bir yerde yıllar içinde büyüyerek büyük bir ağaca dönüşeceğini lütfen unutmayın. Bu nedenle, en baştan ona uygun bir yer ayırmalısınız. İyi toprak drenajı sağlayın. Yassı köklü bir ağaç olduğu için uzun süreli kuraklığa tolerans göstermez. Ancak kıyıların delta bölgelerindeki taşkınlarla karşı toleransı olduğu için ağır, uzun neme sahip topraklarda sorun yaşamaz. **Optimum bakım:** Lütfen sekoyanızın kuru yaz aylarında yeterli su aldığını emin olun. Ağacın derin kökleri olmadığı için bu daha eski örnekler için de geçerlidir. Ayrıca genç bitkileri, top tamamen suyla ıslanana kadar haftada bir daha büyük bir kaba daldırabilirsiniz. Döllenme genellikle sekoyalar için gerekli değildir. **Kışın:** Sadece gövde alt alanında 10 ila 15 santimetre yüksekliğe kadar odunlaştırıldığında, açık havada dikim için belirli bir derecede kışa dayanıklılığı olur. Bu nedenle ağaç üç yaşına kadar bir kovada tutulmalı ve kışın bile hafifçe sulanmalıdır. Olası bir mantar saldırısını teşvik ettiği için kuru ısıtma havasından kaçının. Dikimden sonraki ilk kış aylarında, kök bölgesini de biraz korumalısınız - örneğin bir çalılık tabakasıyla. Ancak o zaman bile, kıyı sekoyası kışa yalnızca kısmen dayanıklıdır. Genellikle -10° ila -15°C'nin altındaki sıcaklıklarda uzun süreli soğuklara dayanamaz. Ardından, önce yapraklarda, sonra tüm bitkide hasar meydana gelir.

Tengerparti Sequoia Sequoia sempervirens Örözköld vörösfá

Akár 110 méteres maximális magasságával a parti vörösfenyő lényegesen nagyobbra nőhet rokonánál, a hegyi vagy óriásszekvóianál - akár hét méteres átmérőjével lényegesen karcsúbb, mert a hegyi vörösfenyő akár kb. 17 méter. Vörösbarna szívfája miatt a vörösfenyőfák közé tartozik, melynek legmagasabb példányai az Egyesült Államok Kalifornia államában található Redwood Nemzeti Parkban találhatók. A fa örözköld, és karcsú piramis koronát alkot élénkzöld tűkkel a nagyrészt csomómentes törzsön. Érdekes, hogy a tengerparti vörösfenyőben két különböző típusú tű található. Ezek egyrészt 10-20 milliméter hosszúak, felső oldaluk sötétzöld, alul szürke-zöld, amelyek főleg az árnyékhajtásokon jelennek meg. A fán viszont láthatóak az úgynevezett pikkelylevelek, amelyek hat milliméterrel rövidebbek, és elsősorban a korona nap felé eső felső részén jelennek meg. A gyantás aromát árasztó vörösbarna, rostos kéreg egyébként elég korán meglátszik. **Termesztetés elhelyezkedés:** Ahogy a neve is sugallja, a parti vörösfenyő főleg Észak-Kalifornia és az Egyesült Államok Oregon állam tengerparti területein található. **Sikeres termesztés:** A parti vörösfenyőök dugványokról szaporíthatók, de ezt elsősorban az erdőgazdálkodásban teszik. A vetőmagok házon belüli termesztése egész évben lehetséges. A magokat először rétegezni kell. Ez a csírázás serkentését jelenti hidegkezeléssel. Ennek legegyszerűbb módja, ha a magot műanyag zacskóban egy hétig tároljuk a normál hűtőszobában. Ezután helyezze a magokat szobameleg vízzel ellátott edénybe két napra, amitől még jobban megduzzadnak és csíráznak. Csak ezután nyomja óvatosan a nedves virágföldbe. Könnyű csírázóként a sequoia magokat csak nagyon kevésbé akarják befedni a talajjal. Fedje le a tenyészédényt ragasztófoliával, amelyet lyukakkal lát el. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg helyre, ahol a hőmérséklet 15-20 °C, és a virágföldet tartsa nedvesen, de ne nedvesen. A csírázáshoz némi türelemre lesz szüksége, de két-hat hét múlva meg kell jelenniük az első palántáknak. **A legjobb hely:** Kérjük, vegye figyelembe, hogy kiültetés után a parti vörösfenyő az évek során nagy fává nő, napfényes helyen. Ezért kezdettől fogva megfelelő helyet kell kijelölnie neki. Biztosítson jó talajvezetést. Lapos gyökérű faként nem tűri a hosszabb szárazságot. A partok delta vidékein azonban ártóro képessége miatt nincs gondja a nehéz, hosszú nedvességtartalmú talajokkal. **Optimális gondozás:** Kérjük, gondoskodjon arról, hogy a sequoia elegendő vizet kapjon a száraz nyári hónapokban. Ez vonatkozik az idősebb példányokra is, mivel a fának nincsenek mély gyökerei. A fiatal növényeket hetente egyszer egy nagyobb edénybe is meríthetjük, amíg a golyó teljesen át nem áztatja a vizet. A sequoiaik esetében általában nem szükséges a megtermékenyítés. **Télen:** Csak ha a törzs az alsó részén 10-15 centiméteres magasságig lignifikálják, akkor van bizonyos fokú télállósága a szabadba ültetéshez. Három éves korig ezért a fát védődobban kell tartani és télen is enyhén öntözni. Kerülje a száraz meleg levegőt, mert ez elősegíti az esetleges gombásodást. A kiültetés utáni első télen a gyökérterületet is védeni kell valamelyest - például keferéttel. De a parti vörösfenyő ekkor is csak részben télálló. Általában nem éli túl a -10°C és -15°C alatti hőmérsékletű hideget. Ekkor először a lombzat, majd az egész növény károsodik.

• • • • •

セコイア

Sequoia sempervirens

常緑樹のセコイア

セコイアデンドロンよりもはるかに高く110mまで成長しますが、幹の周囲は最大17mにもなるセコイアデンドロンよりも細身です。スギ科セコイア属で、その多くはアメリカ合衆国カリフォルニアのレッドウッド国立公園で見られます。この常緑樹は、ほぼ葉がない幹に細身の円錐形の樹幹を形成します。興味深いのは2種類の葉を形成する点です。まずは濃い緑色の上部と灰色～緑色の下部に長さ10～20mmの葉があり、これらは陰の部分に形成されます。次にわずが6mmのいわゆる鱗片葉があり、これは一般に樹木の上部で太陽に近い場所に形成されます。赤褐色の繊維質の樹皮はすでに初期の成長段階で形成され、樹脂の香りを放ちます。

自然な場所: その名前が示すように、生息地はカリフォルニア北部とオレゴン州の沿岸部です。

栽培成功:

この樹木は、基本的に林業で行われている伐採によって繁殖します。種子繁殖は室内で年間を通して可能です。発芽率を上げるためには冷却処理を行います。ビニール袋などに種を入れ1週間ほど冷蔵庫で保管し、その後種を温水に1日浸します。種が水分を吸収し発芽率が高まります。湿った培養土に種を軽く押し込みます。光発芽種子なので、植えた種の上には用土をほとんど被せる必要はありません。サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2～3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。15℃～20℃の明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。少し辛抱が必要かもしれませんが、約2～6週間後に発芽します。

最高のロケーション:

非常に背の高い木になるので、屋外での植え付けは、排水のよい日当たりのよい場所を考慮して選択します。根が浅い植物なので、長期間乾燥させないように注意します。一方、沿岸の三角州地域で生息しているので、長期間湿った土壌環境に問題なく対処します。

最適なケア:

夏の間は十分に水やりを行います。あまり深く根付く植物ではないので、成長した樹木も同じようにします。固まった根にも十分に水が行き渡るように、週に一度鉢を水に浸すこともできます。通常、肥料は必要ありません。

冬に:

幹の周囲が10cm～15cmになれば霜にも強くなり屋外で保管できます。最初の3年間は鉢植えで保管し冬の間は適度な水やりが必要です。害虫の侵入を防ぐために暖房などの乾燥した空気を避けます。屋外での最初の冬は樹木の根の部分を守る必要があります。部分的には霜に耐えますが、通常-10℃～-15℃以下の寒い時期には対応しません。最初に葉が、そして木全体にダメージを与えます。

SKU: 12907 / Küsten - Mammutbaum